



Erasmus+



CENTRUL JUDEȚEAN
DE EXCELENȚĂ
PRAHOVA

Ploiești
Nr. 2, 2025

REVISTA ERASMUS

EXCELENȚĂ ȘI INCLUZIUNE



Revista Centrului Județean de Excelență Prahova
Mobilități 2024 - 2025



AUTORI

Prof. Dana Lica
Prof. Mihaela Moisescu
Prof. Adriana Radu
Prof. Alina Radu
Prof. Irina Popescu
Prof. Carmen Băjenaru
Prof. Laurenția Stănescu

Elevi:

Eva Chelba
Ana Duca
Luca Georgescu
Călin Lefter
Sebastian Valentin Mițurcă
Matei Moisescu
Victor Păun
Alexia Pelin
Simina Popa
Irina Ștefania Rădulescu
Laurențiu Stan
Cristian Stroe
Iulia Smaranda
Ana-Maria Vasilucă
Mihai Albert Vlădescu

Corp editorial:

Prof. Laurenția Stănescu
Prof. Mihaela Moisescu

DTP Sultana Vizireanu

CUPRINS

Pag 1 Performanța în educație este un act de asumare și responsabilitate

Experiențe EDUCAȚIONALE

Pag 2-3 Co-teaching-ul în imagini
Pag 4-5 Paralelă între învățământul românesc și cel spaniol
Pag 6-7 Orele de știință cu spaniolii. Experimente și nu numai...
Pag 8-9 Educația în Spania - flexibilitate și perspectivă europeană
Pag 10-11 Co-teaching și proiectarea lecției
Pag 12-13 Aplicație practică în predarea conținuturilor de astronomie
Pag 14-15 Contribuția co-teaching-ului la formea și implicarea mea în procesul de predare
Pag 16-17 Cum este folosită tehnologia și inteligența artificială în învățământul spaniol
O călătorie spre inovație, știință și dezvoltare personală

Impresii CULTURALE

Pag 18-19 Ospitalitatea trăită între spanioli
Pag 20-21 Ecoul Andaluziei în palmele artizanilor: Meșteșuguri și identitate culturală pe tarabele din Granada
Pag 22-23 Pe ritm de flamenco, sub umbra Alhambrei
Pag 24 Asemănările dintre cele două culturi
Pag 25 Întâlnire cu Einstein în Parque de las Ciencias, Granada
Pag 26-27 Alhambra - Trecutul glorios al Andaluziei
Pag 28-29 Málaga - Teatrul Roman
Pag 30-31 Flamenco - Ritmul Pasiunii Spaniole

Atelier de EXPERIENȚE

Pag 32-33 Parque de las Ciencias - Granada
Pag 34-37 Lumea ascunsă din Granada
Pag 38-39 Bijuteriile naturii - Bijuteriile noastre
Pag 40-41 Panta Rhei - Totul curge
Pag 42-43 O lecție despre valorile europene la House Of Europe
Pag 44-45 Inovații didactice în motivarea și susținerea copiilor supradotați, partea a II-a
Pag 46-47 Barcelona - Orașul lui Antonia Gaudi

ISSN 3061-323X
ISSN-L 3061-323X





Erasmus+

Performanța în educație este un act de asumare și responsabilitate

Concursul internațional de programare



Info(1)Cup 2025

De ce Info(1) Cup?

Prin acest concurs ne propunem să dezvoltăm spiritul competițional și standardele de pregătire ale elevilor noștri în strânsă legătură cu utilizarea tehnologiilor actuale. Prin acest concurs urmărim să dezvoltăm interesul asupra activităților desfășurate în cadrul Centrelor Județene de Excelență din România.

Concursul de informatică "Info(1) CUP" - <http://www.info1cup.com/>, organizat de către Centrul Județean de Excelență Prahova este un concurs unic în România în care comisiile științifice și tehnice sunt formate din elevi și absolvenți ai centrului de excelență prahovean și foști absolvenți, olimpici internaționali din România. Concursul are ca grup țintă elevi ai centrelor județene de excelență din România, dar și elevi olimpici ai unor țări invitate. De-a lungul celor nouă ediții desfășurate până la acest moment, Info(1) Cup a reușit să se impună drept unul dintre cele mai competitive concursuri de programare, unele dintre țările participante folosind rundele concursului Info(1) Cup în vederea selecției loturilor naționale.

Cum reușim?

Proiectul concurs Info(1) este un proiect în care elevii devin actorii propriei educații. Responsabilitatea, profesionalismul, competitivitatea și seriozitatea sunt puse în slujba unui proiect, în care eroii principali sunt ei, elevii centrelor județene de excelență.

Concursul info(1)Cup 2025 ediției a IX-a

Concursul a avut două runde, la care au participat peste 135 de elevi din 13 țări care au susținut două probe, de natură algoritmică, între 07-09 februarie 2025. Site-ul este realizat de comisia tehnică, care este compusă tot din elevi ai Centrului de Excelență Prahova: www.info1cup.com. Comisia științifică este formată din elevi medaliați la Olimpiada Națională și Internațională de Informatică.

La finalul competiției, a fost organizată o festivitate de premiere, în mediul online, transmisia fiind live pe canalul youtube <https://youtu.be/Geke6nU0RCs>

Concursul se desfășoară în parteneriat cu Colegiul Național "Ion Luca Caragiale", Ploiești, Societatea pentru Performanță și Excelență în Educație, Asociația Performanță prin Educație și alte instituții publice sau private.





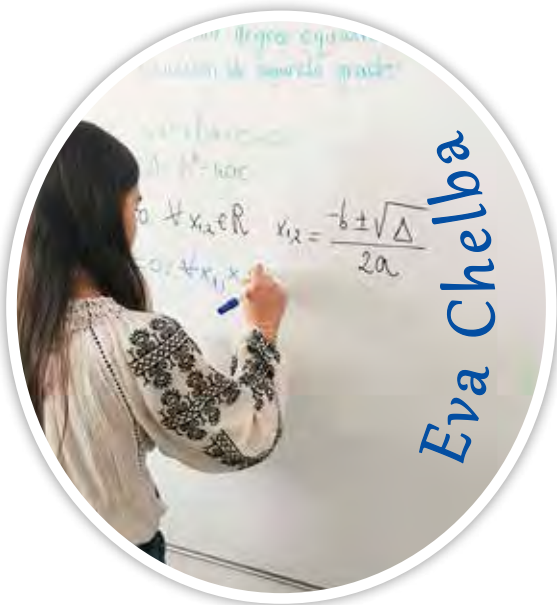
Albert Vlădescu



Călin Lefter



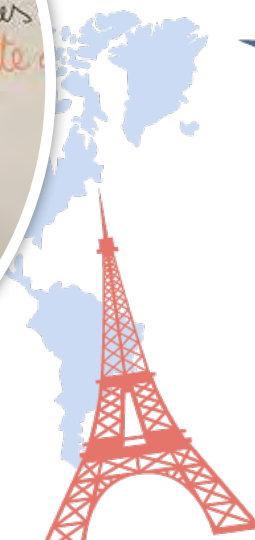
Sebastian Mițurcă



Eva Chelba



Matei Moiescu





Erasmus+

Iulia Smaranda



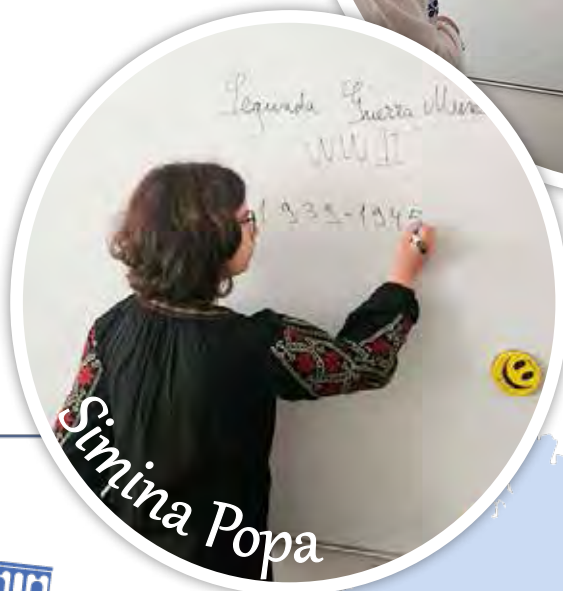
Alexia Pelin



Victor Păun
și
Laurentiu Stan



Simina Popa



Luca Georgescu



Paralelă între învățământul românesc și cel spaniol

Participarea mea la programul Erasmus+, în Granada - Spania, a reprezentat o experiență educațională și culturală deosebit de valoroasă. Am avut șansa să iau parte la această mobilitate prin intermediul Centrului Județean de Excelență Prahova, alături de alți elevi motivați și implicați în procesul de învățare. Pe parcursul șederii mele, am frecventat cursuri la *Colegio Juan XXIII Cartuja*, o instituție care mi-a oferit ocazia să descopăr o altă perspectivă asupra învățământului și să reflectez asupra diferențelor și asemănărilor dintre sistemul românesc și cel spaniol.

Mediul educațional și relația profesor-elev

Una dintre primele diferențe observate a fost atmosfera din clasă. La *Colegio Juan XXIII Cartuja*, relația dintre profesori și elevi este relaxată, bazată pe respect reciproc și comunicare deschisă. Profesorii spanioli încurajează libertatea de exprimare, implicarea activă și lucrul în echipă. Deși există și în România profesori care cultivă aceste valori, în general, relația este mai formală, iar accentul se pune adesea pe transmiterea informației și mai puțin pe colaborare.

În plus, în Spania, elevii par să fie tratați mai degrabă ca parteneri în procesul educațional. Profesorii le oferă spațiu pentru a-și exprima ideile, chiar și atunci când acestea diferă de cele predate. În România, deși învățământul se modernizează treptat, încă persistă o abordare mai rigidă, centrată pe autoritate și respect formal.

Metode de predare și conținutul lecțiilor

Metodele de predare în școala spaniolă sunt interactive, cu accent pe învățarea prin descoperire, proiecte și aplicații practice. În timpul orelor, elevii lucrează în grupuri, fac prezentări, dezbate subiecte și folosesc frecvent mijloace digitale. Aceste metode stimulează gândirea critică și creativitatea.

În România, programul este adesea axat pe acumularea unui volum mare de cunoștințe teoretice. Elevii se pregătesc intens pentru examene și concursuri, iar accentul este pus pe rezultate și performanță academică. Dacă în Spania am văzut o abordare orientată spre formarea elevului ca individ integrat social, în România accentul cade mai mult pe excelența intelectuală.





Programul școlar și viața elevului

Un alt aspect interesant este structura programului zilnic. În Spania, orele încep de obicei mai târziu, iar pauzele sunt mai lungi. Se acordă o importanță deosebită echilibrului între învățare și odihnă, iar elevii sunt încurajați să participe la activități extracurriculare precum sport, arte sau voluntariat, bucurându-se de un mediu școlar plurivalent.

În România, programul este mai solicitant, cu ore care încep devreme și se termină târziu, uneori fiind dublate de teme numeroase și activități suplimentare. Deși acest lucru poate duce la o pregătire academică solidă, poate genera și stres sau epuizare.



Concluzii personale

Experiența Erasmus în Granada m-a ajutat să privesc educația dintr-o perspectivă mai largă. Am învățat că nu există un sistem perfect, ci doar modele care pot fi adaptate pentru a răspunde mai bine nevoilor elevilor. Mi-a plăcut deschiderea sistemului spaniol și accentul pus pe dezvoltarea personală. În același timp, apreciez rigoarea sistemului românesc, care formează elevi bine pregătiți academic.

Cred că o combinație între cele două abordări ar putea genera un sistem echilibrat: unul care pune accent atât pe cunoaștere, cât și pe creativitate, atât pe performanță, cât și pe bunăstarea elevului.

Această mobilitate mi-a confirmat importanța deschiderii către alte culturi și a educației, ca mijloc de formare personală, nu doar profesională. Sunt recunoscătoare Centrului Județean de Excelență Prahova pentru oportunitate și sper ca tot mai mulți elevi români să poată beneficia de astfel de experiențe internaționale.



Ana - Maria Vasilucă, clasa a XI-a
Colegiul Național "I.L. Caragiale",
Ploiești

Orele de științe cu spaniolii

EXPERIMENTE și nu numai...

Multe activități au fost desfășurate alături de prietenii noștri din Granada. Ceea ce urmează să vă povestesc, a avut loc pentru aproape 3 ore și spune mult despre viziunea acestor copii, respectiv profesori, asupra domeniului biologiei, chimiei și fizicii.

În prima oră, i-am însoțit pe elevi într-o sală de clasă care era și cabinet de informatică. Era plină cu aproximativ 30 de calculatoare, pe care copiii aveau posibilitatea să le folosească pentru a învăța coduri precum Python și C++ (unii ne-au și arătat exemple), sau pentru a păstra anumite proiecte. De data asta, sarcinile lor erau să ne prezinte fiecare proiectul pe care l-a făcut la biologie, iar noi să le punem o notă. Antonio, băiatul căruia a trebuit să îi dau eu nota, a făcut un proiect minunat, foarte asemănător cu cele pe care le facem noi în România. Fiind scris în spaniolă, am avut nevoie

de ajutorul lui să îmi explice despre ce este vorba, iar unde se mai încurca, din cauza emoțiilor, ne mai foloseam și de site-uri precum Google Translate. Am rămas prieten cu Antonio de-a lungul acestor zile și am mai participat împreună la câteva activități organizate la școală, printre care, una dintre cele ce urmează.

Am părăsit cabinetul de informatică și ne-am îndreptat către o clasă din imediata apropiere, laboratorul de biologie. Imagini cu plante, animale, celule, diverse sisteme, umpleau pereții, dar ceea ce ne-a atras atenția, a fost prezența unor microscopice pe bancurile de lucru, la care urma să stăm. Profesorul de acolo ne-a împărțit în patru grupe, iar fiecărei grupe i-a fost atribuit un elev spaniol, care să ne explice pașii următori. Ce trebuia să facem, era destul de simplu. Aveam o substanță care, teoretic, ar fi trebuit să conțină un număr mare de celule, dizolvate în apă. Folosindu-ne de un colorant special, care face nucleeele celulelor să se coloreze într-un albastru intens, puteam pe urmă să le observăm cu ajutorul microscopului, calibrat tot de copiii prezenți acolo.

După acest experiment, orele de biologie erau, teoretic, finalizate. În continuare, am fost ghidați către o altă clasă, cu o mulțime de dulapuri, eprubete, și un miros persistent de substanțe chimice, care ne-a umplut plămânii, laboratorul de chimie. Din păcate, pentru noi, doamna profesoară lipsind în acel moment, am făcut doar câteva poze și un schimb de păreri cu copiii spanioli, referitoare la studiul chimiei.

După această mică dezamăgire, am ajuns, într-un final, și la ultima destinație din ziua aceea, și anume laboratorul de fizică. Pentru câteva momente, se putea citi nedumerirea pe fața noastră, deoarece nu am putut înțelege exact ce era în fața noastră: patru mese separate, patru dispozitive diferite și mai mulți copii în jurul lor, printre care și Antonio, noul meu partener. Fiecare „aparat” de pe fiecare masă reprezenta un instrument, care funcționa cu ajutorul curentului



electric. Preferatele mele au fost două dintre ele, mai exact un pian și o chitară. Acestea erau conectate, fiecare la un laptop, pe care era scris un cod. Așadar, și informatica a jucat un rol important în crearea acestor proiecte. Chitara scotea note diferite, în funcție de unde îi atingeai corzile. Pianul făcea același lucru, doar că avea clape, iar ceea ce era diferit la el, era că trebuia să se închidă un circuit electric pentru a funcționa. De aceea, atunci când cântam, trebuia să avem cealaltă mână pe un cablu micuț, conectat la o baterie. Am și făcut diverse jocuri, spre exemplu, ne-am luat cu toții de mâini, unul dintre noi ținând cablul, iar altul cântând. Și chiar a funcționat!

Toți am fost impresionați și amuzați, dar totodată, am reușit să legăm prietenii, care este probabil cel mai important lucru, dintre toate câte s-au întâmplat.

*Laurențiu Stan, clasa a IX-a
Colegiul Național "Mihai Viteazul", Ploiești*



Educația în Spania

flexibilitate și perspectivă europeană

Sistemul educațional din Spania mi-a oferit o imagine diferită față de ceea ce știam până acum. Experiența trăită în Granada, în luna februarie, într-o școală locală, a scos în evidență un stil de predare mai relaxat, mai deschis și cu un accent clar pus pe colaborare. A fost un schimb real de idei, metode și viziuni despre cum ar trebui să arate educația într-un context european modern.

Activitățile s-au desfășurat în principal sub formă de proiecte de grup, unde am fost împărțiți în echipe mixte, alături de elevi spanioli. În fiecare echipă, am avut de discutat teme diverse, am venit cu soluții, am pregătit materiale vizuale sau texte scurte și, la final, le-am prezentat în fața celorlalți colegi. Totul s-a bazat pe lucrul în echipă, pe împărțirea responsabilităților și comunicare activă. În ciuda barierelor de limbă, ne-am înțeles ușor, tocmai datorită atmosferei deschise și prietenoase.



Flexibilitatea s-a simțit în modul în care profesorii au organizat orele. Nu a existat o presiune legată de rezultate perfecte, ci o încurajare constantă să participăm, să venim cu idei și să lucrăm împreună. Profesorii erau mai mult ghizi decât autorități formale. Ne-au oferit libertate în alegerea formei de prezentare și în felul în care ne-am structurat proiectele. Acest tip de abordare mi s-a părut eficient și motivant, pentru că pune accent pe inițiativă și implicare personală.

Un alt aspect important a fost componenta europeană a întregii experiențe. Faptul că am interacționat cu elevi dintr-o altă țară, într-un alt sistem educațional, mi-a oferit o perspectivă mai largă asupra a ceea ce înseamnă educația într-un cadru internațional. Am fost expus la o cultură diferită, la alt stil de lucru, la alte idei. Schimbul de experiență nu s-a limitat la orele de curs, ci a continuat în pauze, în discuțiile libere, în felul în care ne raportăm unii la ceilalți.

Elevii spanioli mi s-au părut obișnuiți cu acest tip de învățare: sunt vorbăreți, creativi, deschiși la colaborare și nu le e teamă să își exprime ideile. Sistemul lor de învățământ pare să încurajeze exact aceste calități.





Accentul nu cade doar pe note, ci și pe dezvoltarea abilităților sociale, a gândirii critice și a capacității de a lucra într-un colectiv.

Toate aceste lucruri m-au făcut să înțeleg mai bine ce înseamnă o educație modernă: nu doar acumularea de cunoștințe, ci și formarea unor oameni care știu să comunice, să colaboreze și să se adapteze într-un mediu internațional. Educația în Spania îmbină libertatea cu responsabilitatea, teoria cu practica, și învățarea individuală cu cea colectivă. Este un model care oferă elevilor încredere și autonomie, pregătindu-i nu doar pentru examene, ci pentru viață.

În concluzie, experiența de la școala din Granada m-a făcut să văd educația dintr-un unghi nou, unul în care colaborarea, respectul și deschiderea către diversitate sunt esențiale. E o abordare care se potrivește perfect cu valorile europene și care ar putea inspira schimbări și în alte sisteme de învățământ.

*Luca Georgescu, clasa a VIII-a
Colegiul Național "I.L. Caragiale", Ploiești*



Co-teaching și proiectarea lecției:

Aplicație practică în predarea conținuturilor de astronomie

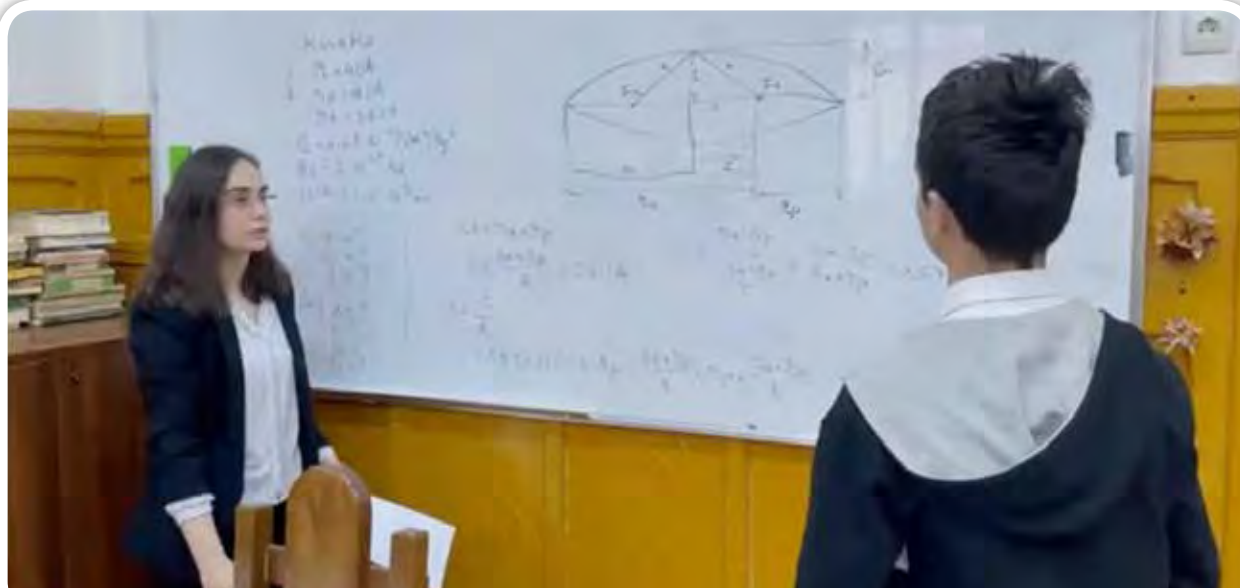
Co-teaching-ul presupune colaborarea dintre doi sau mai mulți mentori care desfășoară activitatea didactică împreună, în aceeași sală de clasă, adresându-se aceluiasi grup de elevi. La întoarcerea din proiectul Erasmus, fiecărui participant i-a revenit sarcina de a implementa această metodă de instruire în cadrul Centrului de Excelență, cu sprijinul profesorului coordonator al grupei. Experiența din Granada ne-a oferit oportunitatea de a observa eficiența metodei în mediul real al orelor de curs și a constituit un punct de plecare în procesul de familiarizare cu predarea colaborativă.

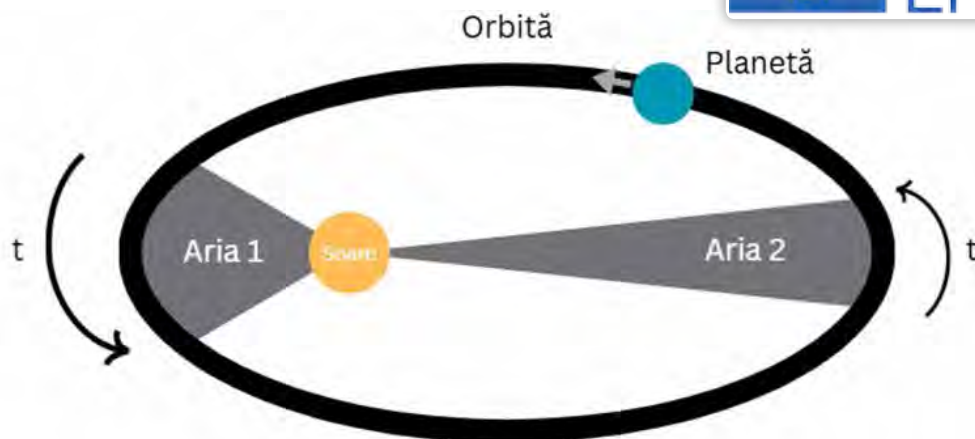
Pasul 1: *Formularea obiectivelor lecției, în concordanță cu nevoile și nivelul de pregătire al grupei.* În cadrul grupei de astronomie și astrofizică, disciplina poate fi abordată în două direcții: fie prin predarea conținuturilor necesare pregătirii pentru olimpiadă (care presupune un nivel ridicat de teorie și cunoștințe avansate de matematică și fizică), fie prin organizarea unor activități educative axate pe curiozități din domeniul spațiului cosmic, dedicate tuturor pasionaților. Am ales ca grup țintă colegii care au participat la etapa județeană a Olimpiadei de Astronomie și Astrofizică, Secțiunea Juniori. În urma unei analize realizate împreună cu elevii și cu profesorul coordonator, am identificat

conceputele teoretice care necesitau aprofundare, precum și tipurile de subiecte la care colegii mei aveau nevoie de îndrumare suplimentară.

Pasul 2: *Alegerea metodelor de predare și a materialelor necesare pentru desfășurarea activității.* Am optat pentru o lecție cu structură clasică, iar pregătirile au constat în imprimarea subiectelor de la olimpiadă și realizarea materialelor-suport, precum o schemă explicativă a celei de-a doua legi a lui Kepler (creată în Canva). Totuși, astronomia permite utilizarea unor metode interactive, având în vedere caracterul vizual al acestei științe. Pot fi concepute prezentări multimedia pe teme variate, folosind documentare despre cercetările spațiale sau imagini obținute cu ajutorul telescoapelor performante. De asemenea, lecția poate include o activitate practică desfășurată seara, sub forma unor observații cu telescopul, având ca obiective învățarea utilizării instrumentului, orientarea după reperele cerești și observarea stelelor.

Pasul 3: *Organizarea conținutului.* A fost necesară corelarea subiectelor de concurs cu o serie de explicații teoretice, incluzând atât noțiuni noi, cât și elemente de recapitulare. Aceasta s-a dovedit a fi etapa cea





Aria 1 = Aria 2

mai complexă a planificării, întrucât a presupus identificarea conceptelor necunoscute apărute în cerințe și organizarea informațiilor într-un mod logic și progresiv. Am urmărit ca introducerea noțiunilor să se realizeze pe un fond solid de cunoștințe stăpânite de elevi. Pentru integrarea armonioasă a contribuției mele în cadrul lecției, am colaborat îndeaproape cu profesorul coordonator. De asemenea, am acordat o atenție deosebită gestionării eficiente a timpului, astfel încât momentul de predare să se încadreze în orarul cursurilor de excelență, fără a compromite obiectivele stabilite.

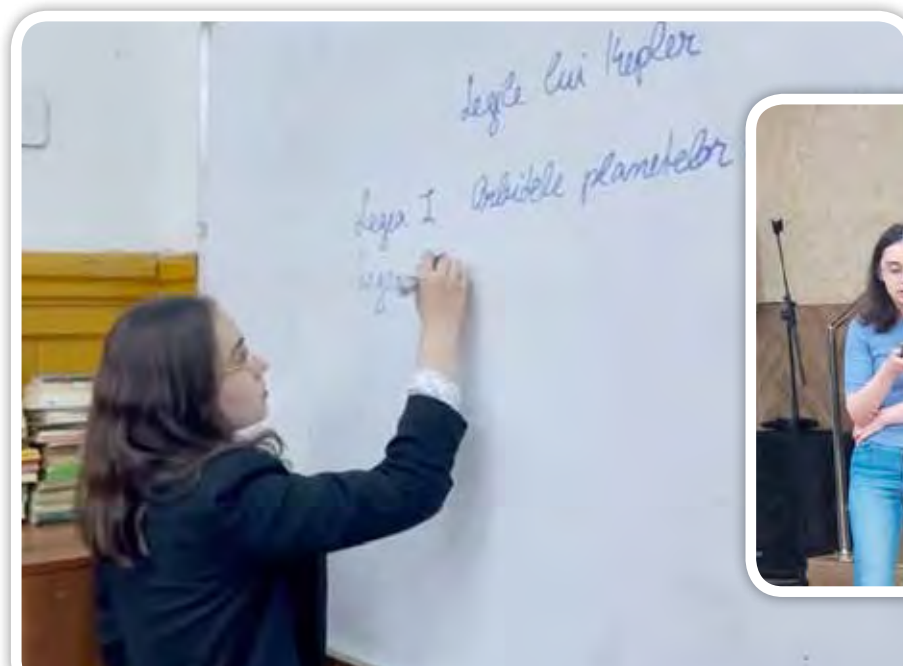
Pasul 4: *Introducerea unui element de evaluare.* Verificarea cunoștințelor dobândite de elevi poate fi realizată printr-un test rapid la finalul lecției, un joc interactiv (precum Kahoot), discuții libere sau aplicații practice. În cadrul acestei lecții, am optat pentru implicarea directă a elevilor în rezolvarea exercițiilor, încurajându-i să

descopere singuri soluțiile și intervenind punctual pentru corecturi, completări sau clarificări legate de metodele de rezolvare.

Pasul 5: *Obținerea feedbackului din partea elevilor.* Am dedicat ultimele cinci minute ale lecției unei scurte sesiuni de feedback. Dialogul cu participanții a evidențiat atât punctele forte ale activității, cât și sugestii de îmbunătățire privind modul de prezentare. De exemplu, a fost menționat faptul că utilizarea unor planșe de dimensiuni mai mari (format A2) pentru ilustrarea sferei cerești ar fi fost mai eficientă, permițând o vizualizare mai clară și o mai mare precizie în desen. Pe de altă parte, abordarea prin deducerea progresivă a formulelor, pe parcursul rezolvării exercițiilor, a fost apreciată pentru claritate și eficiență.

Ana Duca, clasa a XI-a
Colegiul Național "I.L. Caragiale", Ploiești

Fragmente din activitate au fost integrate într-un scurt film de prezentare, care poate fi vizionat accesând canalul de YouTube „Centrul info(1) CNILC”.



Contribuția co-teaching-ului la formarea și implicarea mea în procesul de predare

Când am fost selectată să particip într-un proiect Erasmus în Granada - Spania, am fost entuziasmată la ideea de a descoperi o nouă cultură, un alt sistem educațional și, mai ales, de a învăța ceva ce nu se găsește într-un manual. Iar când m-am întors acasă, am știut că vreau să aduc și eu o parte din acea energie și colaborare în școala mea. Acest articol este despre cum am făcut acest lucru și ce am învățat din experiență.

Primul lucru pe care l-am observat a fost atmosfera relaxată. Elevii veneau la școală zâmbind, îmbrăcați lejer, stăteau în grupuri și vorbeau liber cu profesorii. Nu am simțit în aer nici urmă de stres, de teamă sau de „nevoie să impresioneze”.

Am întrebat: „Nu aveți test azi?” Un elev mi-a răspuns râzând: „Nu prea dăm teste... În schimb, discutăm, lucrăm în grupuri și facem proiecte.”

Mi-am dat seama repede că acolo nu se pune accentul pe note, ci pe învățare reală. Profesorii nu păreau preocupați să-i prindă pe elevi nepregătiți, ci

mai degrabă interesați să-i implice, să-i asculte, să-i încurajeze. Și poate cel mai important: elevii se simțeau liberi să greșească, fără teama unei sancțiuni imediate.

În România, recunosc că mă gândeam des la note. O notă proastă îți poate strica ziua, iar o medie generală prea mică îți poate schimba chiar viitorul. În Spania, am simțit că elevii nu erau definiți de notele lor, ci de cine sunt ca persoane. Profesorii păreau să cunoască bine fiecare elev, să le observe pasiunile și să le respecte ritmul.

Într-o oră de limba spaniolă, elevii lucrau în perechi la o prezentare despre filmele lor preferate. Nimeni nu părea speriat de ideea de a vorbi în fața clasei. Nu exista presiunea de a fi „corect 100%” – scopul era să comunice, să se exprime. Am fost invitată să particip și eu, și a fost una dintre cele mai naturale ore la care am asistat vreodată.

Când m-am întors în România, m-am întrebat: ce pot aduce de acolo, aici? Evident, nu pot schimba sistemul de notare, dar pot schimba atitudinea mea față de el.

Am început să mă concentrez mai mult pe ce învăț și mai puțin pe nota pe care o primesc. Să privesc greșelile ca pe o parte firească a procesului. Să îmi dau voie să pun întrebări, chiar și când nu sunt sigură dacă sunt „bune”.

Am discutat cu profesorii mei despre ce am observat și unii au fost deschiși să includă mai multe activități interactive, proiecte de grup sau momente de reflecție în clasă. Am simțit că atunci când eu sunt mai relaxată, și colegii mei sunt – și parcă și profesorii răspund cu mai multă deschidere.

Experiența Erasmus din Granada nu mi-a arătat doar o altă școală, ci o altă viziune despre educație: una care pune accent pe starea de bine a elevului, pe încrederea în sine și pe bucuria de a învăța.





Am înțeles că o școală bună nu este neapărat cea cu cele mai multe note mari, ci cea în care elevii vin cu plăcere, se simt ascultați și pot fi ei înșiși.

A fost o lecție importantă, poate cea mai importantă: școala poate fi un loc prietenos, nu un loc de temut.

Nu pot schimba singură sistemul, dar pot începe cu mine. Pot alege să fiu mai deschisă, mai relaxată, mai implicată. Pot vorbi cu profesorii mei, pot încuraja colegii să participe, pot crea în jurul meu un mic colț de școală prietenoasă.

Poate că uneori schimbările mari încep cu pași mici. Iar pentru mine, primul pas a fost o oră de curs liniștită, undeva într-o clasă însoțită din Granada.

*Irina Ștefania Rădulescu, clasa a X-a
Colegiul Național "Nicolae Iorga", Vălenii de Munte*



Cum este folosită tehnologia și inteligența artificială în învățământul spaniol

În cadrul programului ERASMUS+, am avut ocazia să petrec o săptămână în Spania și să descopăr cum funcționează sistemul lor de învățământ. Experiența aceasta a fost una deosebită, deoarece am putut observa direct modul în care tehnologia și chiar inteligența artificială sunt integrate în procesul educațional. M-a surprins felul în care școlile spaniole reușesc să creeze un mediu modern, interactiv și adaptat nevoilor elevilor, diferit de ceea ce eram obișnuit în România.

Primele impresii

Încă din prima zi, am fost impresionat de dotările școlii pe care am vizitat-o: fiecare sală de clasă avea **table inteligente**, proiectoare și acces permanent la internet. Elevii foloseau **tablete** și **laptopuri** în locul manualelor tipărite, iar multe dintre teme și proiecte erau transmise prin platforme educaționale online. Profesorii păreau foarte relaxați în utilizarea acestor instrumente, iar elevii lucrau cu o ușurință care mi-a arătat că tehnologia face parte din viața lor de zi cu zi.

Un alt lucru interesant a fost că școala folosea aplicații moderne de gestionare a lecțiilor și a notelor, astfel încât părinții puteau vedea în timp real progresul elevilor. Totul era digitalizat, ceea ce reducea foarte mult hârtiile și formalitățile.

Ora de informatică și tehnologia în clasă

Unul din momentele care mi-a plăcut cel mai mult a fost atunci când am participat la o **oră de informatică**. Profesorul ne-a invitat la un joc interactiv online, conceput pentru **dezvoltarea personală** și **lucrul în**

echipă. Fiecare elev folosea computerul din laborator pentru a se conecta la platformă, iar jocul era construit astfel încât să încurajeze colaborarea, comunicarea și rezolvarea creativă a problemelor.

Atmosfera din clasă era relaxată, dar foarte productivă. Elevii erau concentrați, dar și entuziasmați de faptul că învățarea se făcea printr-o metodă distractivă. M-am gândit că acest mod de predare îi ajută să își dezvolte nu doar cunoștințele digitale, ci și abilități importante pentru viață, cum ar fi lucrul în echipă și gândirea critică.

Inteligența artificială în educație

De asemenea, am observat că în Spania se folosesc platforme educaționale cu **funcții bazate pe inteligență artificială**. Acestea ajută la organizarea lecțiilor și la adaptarea exercițiilor în funcție de nivelul fiecărui elev. În plus, AI-ul era folosit și pentru evaluări automate și pentru oferirea unui feedback rapid, astfel încât profesorii să aibă mai mult timp pentru discuții interactive și activități practice.





Cum m-a influențat această experiență

Această săptămână petrecută în Spania mi-a schimbat complet perspectiva asupra viitorului educației. Am înțeles că tehnologia și inteligența artificială nu înlocuiesc profesorii, ci îi sprijină. Elevii păreau mai motivați și mai implicați, pentru că metodele folosite erau interactive și adaptate ritmului lor.

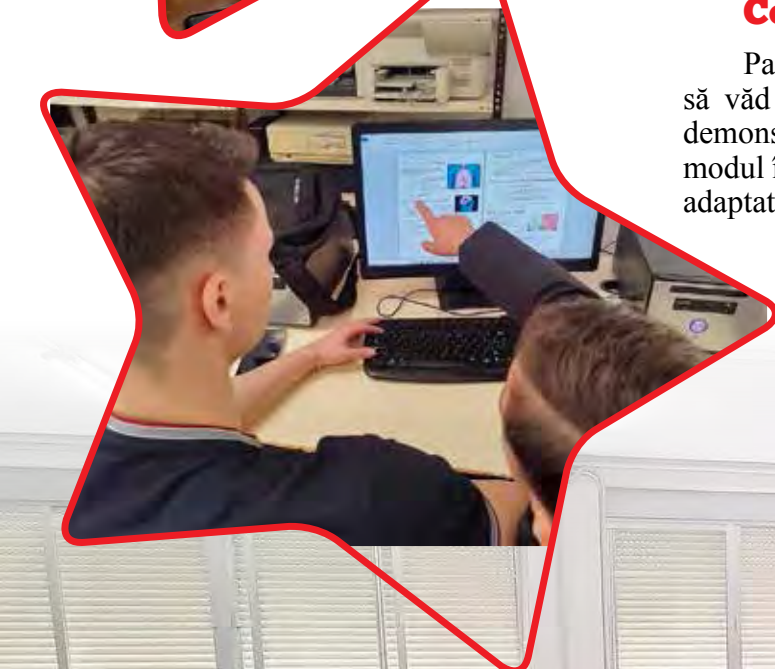
Mi-ar plăcea ca și în România să fie implementate mai multe instrumente digitale și să se folosească metode asemănătoare, pentru ca școala să devină un loc mai atractiv și mai util pentru elevi.

Concluzie

Participarea la programul **ERASMUS+** mi-a oferit ocazia să văd cum poate arăta viitorul educației. Școlile din Spania demonstrează că tehnologia și inteligența artificială pot transforma modul în care învățăm, făcându-l mai eficient, mai atractiv și mai adaptat fiecărui elev.

Această experiență nu doar că mi-a deschis orizonturile, dar m-a și motivat să îmi doresc să învăț mai mult despre aceste instrumente și să le folosesc, poate, într-o zi, în propria carieră sau în proiecte educaționale viitoare.

*Sebastian - Valentin Mițurcă, clasa a X-a
Colegiul Național "I.L. Caragiale", Ploiești*



O călătorie spre inovație, știință și dezvoltare personală

Viitorul este o stare de spirit. Esențial pentru viitorul nostru, ceea ce ne va face din copii - adulți puternici, este asumarea responsabilității pentru tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru, fiind conștienți că succesul constă în inteligență, acțiune, integritate și disciplină.

Un pas esențial în dezvoltarea personală și profesională a fiecăruia este explorarea opțiunilor de studiu și o analiză a potențialului de carieră, în cazul meu – membru al Centrului de Excelență Prahova la disciplinele Fizică și Informatică – fiind evidentă înclinația spre fizică aplicată, automatizare, mecanică, electricitate, electronică și informatică. Pe măsură ce acumulam cunoștințe teoretice și tehnice în cadrul Centrului de Excelență Prahova, dar și prin studiu individual, curiozitatea mă îndemna spre crearea unor dispozitive din ce în ce mai sofisticate, dedicate rezolvării unor probleme ale umanității. Prin constituirea unei echipe de elevi pasionați ca și mine de fizică aplicată, perseverenți, curioși, având cunoștințe solide de fizică, chimie, matematică și informatică, îmbinând creativitatea cu rigoarea științifică, avem ocazia de a stimula inovația, prin colaborare și schimb de experiență în cadrul programului ERASMUS+, putând să continuăm să creștem și să inovăm.

În luna februarie 2025, invențiile mele (Generator de flacăra cu plasmă de înaltă tensiune, Propulsorul Ionic, Sonarul Ultrasonic,

Lansatorul spațial de plasmă, Capcana Solară Fotovoltaică Supraîncărcată Energetic) au fost prezentate la Școala Juan XXIII Cartuja în cadrul proiectului ERASMUS+ din Granada, Spania, la care am participat din partea Centrului Județean de Excelență Prahova, unde am avut ocazia, în cadrul activității de „teaching assistant”, să fac schimb de experiență cu elevi de diferite naționalități, atât spanioli cât și italieni, elevi ce excelează la profilul real, dar și umanist, demonstrând competențe tehnice și abilități inovative. Am folosit creativitatea pentru a construi o punte de comunicare facilă între elevii și profesorii spanioli.

Experiența ERASMUS+ din Granada a reprezentat un prilej de schimb de idei privind informațiile dobândite, dezvoltându-mi abilitățile de comunicare în public și elaborare de răspunsuri la întrebările adresate de elevi și profesori, mi-a deschis noi orizonturi culturale, prin îmbinarea prieteniei cu cultura generală, distracția și aventura, totul contribuind la dezvoltarea unor competențe internaționale.

Impactul semnificativ al acestei experiențe, atât din punct de vedere academic, cât și al dezvoltării personale, demonstrează capacitatea noastră de adaptare remarcabilă la un sistem educațional diferit și la o cultură nouă, mobilitatea ERASMUS+ oferind noi perspective asupra lumii și a propriului potențial. Atunci când îmi planific un proiect, mă bazez pe curiozitate, inventivitate, creație, joacă, responsabilitate, cooperare, plus valoare, explorare, provocare, surpriză, adrenalină.

Motivația din spatele acțiunilor mele este dorința de a face o lume mai bună prin proiectele mele, prin muncă, creativitate și dedicare, să pășesc spre viitor încrezător, cu amintiri valoroase și informații esențiale pentru parcursul profesional. Participarea la proiectul ERASMUS+ și dezbaterile interdisciplinare m-au ajutat să dezvolt abilități esențiale, precum colaborarea, gândirea critică și adaptabilitatea, necesare pentru crearea unei mentalități de creștere.





Pasiunea pentru știință nu are vârstă minimă sau maximă, este important ca noi, elevii, să dăm frâu liber creativității și imaginației, să ne implicăm în proiecte diverse și să explorăm idei noi, iar profesorii, mentorii noștri, ne vor fi mereu alături și ne vor susține pentru a ne transforma visurile în realitate și ideile creative în povești de succes.

Un adult de succes și dezinvolt, se formează de la o vârstă fragedă!

*Mihai Albert Vlădescu
clasa a VIII-a, M
Colegiul Național Mihai Viteazul Ploiești*



Ospitalitatea trăită între spanioli



În prima zi pe care am petrecut-o printre elevii spanioli am fost supus la multe șocuri culturale, majoritatea fiind de-a dreptul pozitive, demonstrând încă o dată faptul că astfel de schimburi de experiențe au abilitatea de a unii popoarele într-un mod imposibil de reprodus în alt fel. Aș dori să povestesc puțin despre primele sentimente pe care mi le-a produs această oportunitate unică.

Ajunși pentru întâia oară în pragul școlii unde urma să ne petrecem o bună parte din timp în următoarele zile, am fost întâmpinați cu căldură de primele fețe curioase, dornice să vadă ce se întâmplă și, așa cum urma să aflăm imediat, nerăbdătoare să învețe cât se poate de mult despre cultura noastră, poate chiar mai mult decât doream să învățăm noi despre a lor.

Primirea și-a atins scopul și, cât de curând, ne-am simțit ca acasă, printre noii noștri colegi.

Orele de curs au fost cea mai utilă parte a întregii experiențe. Am remarcat faptul că aceștia, în ciuda faptului că nu ne cunoșteau atât de bine, erau dornici să ne implice și pe noi în activități, inspirându-ne un sentiment de unitate între elevi și dorința lor de a ne integra în comunitatea școlii, fără a da dovadă de prejudecăți.

Acum, că am menționat cea mai utilă parte a experienței, a venit timpul să vorbesc și despre cea





mai interesantă: pauza! Curtea școlii era compusă din mai multe terenuri de sport, unde am regăsit atmosfera tipică cu care eram obișnuiți de acasă: o parte dintre copii vorbeau, o parte mâncau, puțini repetau, probabil pentru un test, dar majoritatea se jucau fotbal sau baschet. Când am apărut, mulți dintre ei au întrerupt activitatea pentru a veni în întâmpinarea noastră.

Căldura cu care spaniolii ne-au tratat este greu de descris în cuvinte. Am fost întrebați despre limba noastră, cum ne trăim viața de zi cu zi și, nu în ultimul rând, despre Gheorghe Hagi, așa cum ne așteptam!

Au urmat întrebările noastre, la care ne-au răspuns cu entuziasm. Cu adevărat impresionant a fost modul în care detaliau orice aspect, nivel de precizie, la care cu greu am fi putut noi să ajungem.



Timpul petrecut alături de elevii spanioli m-a făcut să mă gândesc la cât de multă deschidere și ospitalitate au față de alte culturi și dorința lor de a deveni oameni mai buni, folosindu-se de o experiență de viață diferită de a lor. De asemenea, deschiderea lor reprezintă un reper din care putem să învățăm foarte mult, mai ales din cât de dornici au fost să ne împărtășească o parte din elementele care îi definesc pe ei, ca popor.

În cele din urmă, cel mai important lucru este că am reușit să învățăm cât mai multe unii de la ceilalți și, mulțumită proiectului Erasmus+, acum avem oportunitatea de a transmite mai departe tot ce am aflat, așa cum vor face probabil și noii noștri prieteni din Spania!

*Victor Păun, clasa a IX-a
Colegiul Național Mihai Viteazul Ploiești*



Ecolul Andaluziei în palmele artizanilor: Meșteșuguri și identitate culturală pe tarabele din Granada



Granada, cu atmosfera sa aparte și peisajul fermecător, m-a întâmpinat ca un loc unde tradiția se îmbină perfect cu modernitatea. La fiecare pas, am descoperit o moștenire culturală deosebită, care a continuat să mă uimească pe măsură ce m-am adâncit în istoria și meșteșugurile regiunii. Granada este locul în care meșteșugarii sunt adevărați păstrători ai unui patrimoniu străvechi, iar olăritul, țesătura și prelucrarea lemnului sunt doar câteva dintre meșteșugurile care dau viață acestui oraș.

Meșteșuguri tradiționale din Granada: O lecție de tradiție și meșteșug

Granada este faimoasă pentru meșteșugurile sale tradiționale, iar pentru mine a fost o adevărată revelație să descopăr cum aceste tehnici sunt încă vii, transmise de-a lungul generațiilor. Mărturii ale trecutului, aceste meșteșuguri sunt lucruri care nu doar că arată frumusețea regiunii, dar vorbesc și despre rezistența unei culturi. În piețele din Granada, am avut privilegiul de a vedea olari care, folosind roata de olărit tradițională, confecționau vase de o frumusețe rară, iar meșteșugul lor mi-a sugerat impresia de continuitate, de legătură profundă cu trecutul.

La fel de fascinante sunt țesăturile din Granada – covoare și țesături fine, fiecare cu un model geometric care mi-a adus aminte de influențele islamice care au marcat regiunile Andaluziei. În fiecare fir țesut se ascunde o poveste, iar fiecare obiect creat de meșteșugarii locali este un simbol al unei tradiții de sute de ani.





Impresia personală: Meșteșugurile din Granada și dezvoltarea abilităților de co-teaching

Pentru mine, experiența de a învăța despre meșteșugurile andaluze a fost mult mai mult decât o lecție de artizanat. M-am gândit adesea la cum aceste activități tradiționale pot fi integrate în educația modernă, în special în cadrul proiectelor Erasmus. Împărtășind aceste meșteșuguri cu alții, am realizat că există o paralelă între modul în care meșteșugarii transmit abilități și cunoștințe și cum noi, ca elevi, putem învăța să colaborăm mai eficient.

Mi-am dat seama că meșteșugurile sunt o formă minunată de învățare colaborativă, un cadru perfect pentru a pune în practică idei de co-teaching. Lucrând împreună la crearea unor obiecte tradiționale sau învățând tehnici vechi, am descoperit cât de important este să împărtășești nu doar cunoștințe, ci și pasiune și respect pentru tradiție. Într-o astfel de atmosferă, învățarea devine mai mult decât un proces academic; devine un act de creație și colaborare.

În proiectele Erasmus, această învățare prin meșteșuguri ar putea contribui la dezvoltarea unor relații interculturale mai profunde. Fiecare obiect creat manual are o poveste, iar prin acest proces de creație, participanții pot învăța unii de la alții, schimbând idei, perspective și culturi.

Impresiile create de tradițiile meșteșugărești din Andaluzia

Pentru mine, regiunea andaluziei a fost un loc care mi-a lăsat amintiri durabile, nu doar datorită peisajului sau arhitecturii sale deosebite, ci și datorită oamenilor care păstrează vie tradiția meșteșugurilor. Am avut ocazia să vizitez ateliere mici, unde artizanii își adună toată energia pentru a crea obiecte care, nu doar că sunt frumoase, dar poartă în ele o întreagă istorie. Mă bucur că am avut privilegiul de a învăța despre aceste meșteșuguri și de a înțelege importanța lor, nu doar pentru Granada, ci pentru întreaga cultură europeană.

La fiecare pas, mi-a fost clar că aceste tradiții nu sunt doar meșteșuguri, ci adevărate forme de artă care transmit, prin fiecare detaliu, poveștile și experiențele generațiilor anterioare. Într-o eră în care globalizarea încearcă să șteargă diferențele culturale, meșteșugurile din întreaga regiune sunt un *reminder* al importanței păstrării tradițiilor și valorilor locale.

Concluzie

Experiența mea în mobilitatea Erasmus m-a făcut să apreciez și mai mult legătura dintre trecut și prezent, dintre tradiție și inovație. Meșteșugurile din acest oraș nu sunt doar un simbol al unei ere trecute, ci o sursă continuă de inspirație. Integrând aceste tradiții în educația de tip co-teaching, putem contribui la crearea unor medii de învățare mai colaborative și interculturale, care să încurajeze respectul, schimbul de idei și aprecierea diversității culturale. Granada m-a învățat că meșteșugurile nu sunt doar despre obiecte, ci despre oameni, despre comuniune și despre valorile care transcend timpul.



Călin Lefter, clasa a VIII-a
Liceul Teoretic
„Brâncoveanu Vodă”, Urlați



Pe ritm de flamenco, sub umbra Alhambrei

Există locuri pe hartă care par departe, dar care ajung să fie mai aproape de suflet decât ne-am fi imaginat. Așa a fost pentru mine Granada, un oraș din inima Andaluziei, unde am petrecut o săptămână prin programul Erasmus+, într-un proiect de tip co-teaching. La început, totul părea necunoscut: o limbă diferită, o școală nouă, colegi și profesori pe care nu-i întâlnisem niciodată. Dar toate aceste necunoscute aveau să se transforme rapid în descoperiri frumoase, în emoții sincere și în amintiri prețioase. Ceea ce a urmat a fost o experiență de neuitat în orașul care m-a cucerit prin oamenii săi, prin frumusețea sa și prin atmosfera sa plină de viață, care m-a îmbogățit ca elevă, dar și ca adolescentă, care a învățat cât

de mult contează curiozitatea și curajul de a ieși din zona de confort.

Am aterizat pe aeroportul din Malaga și, de acolo, am pornit cu entuziasm spre Granada. Drumul prin peisajele andaluze a fost spectaculos – coline verzi și plantații de măslini și portocali. Odată ajunsă în oraș, m-am simțit imediat captivată de aerul cald și de arhitectura impresionantă, străină țării noastre. În fiecare dimineață, mergeam împreună cu profesorii noștri în școala parteneră. Încă de la prima întâlnire, am fost impresionați de căldura cu care ne-au întâmpinat elevii și profesorii spanioli. Am avut ocazia să asistăm și să participăm activ la ore, să propunem activități interactive și să colaborăm cu cadrele didactice gazdă.

Activitatea de co-teaching a fost provocatoare, dar extrem de frumoasă. Am pregătit jocuri educative, am lucrat în echipe mixte și am prezentat țara noastră cu accent pe județul Prahova și, mai ales, pe Centrul de Excelență, din care provenim. Elevii spanioli au fost curioși, deschiși și dornici să învețe despre cultura noastră. Ne-au pus multe întrebări, au râs la glumele noastre și, în mod surprinzător, mulți dintre ei știau deja câteva lucruri despre România. Pe parcursul săptămânii, am organizat și participat la o mulțime de jocuri interactive. De la quiz-uri despre România și Spania, până la concursuri de mimă și jocuri de logică, fiecare activitate era o ocazie de a lega noi prietenii și de a crea amintiri comune. Am râs mult, am lucrat împreună și ne-am susținut reciproc.

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult a fost ușurința cu care am legat prietenii. Elevii spanioli, deși diferiți de noi prin limbă și obiceiuri, ne-au primit ca pe unii de-ai lor. Ne-am împrietenit cu mulți dintre ei, am schimbat conturi de Instagram și am promis că vom păstra legătura. La final, despărțirea a fost plină de emoție.

Pe lângă activitățile din școală, am avut timp și pentru a vizita câteva obiective impresionante. Am explorat Alhambra, o bijuterie arhitecturală cu influențe





maure. Una dintre cele mai interesante opriri a fost la Muzeul de Științe din Granada, unde ne-am bucurat de experimente interactive, secțiuni dedicate universului, biologiei și tehnologiei moderne. A fost o experiență educativă, dar și foarte distractivă.

De asemenea, am vizitat Catedrala Granadei, un monument impozant care ne-a impresionat prin arhitectura sa și atmosfera solemnă. Am făcut o excursie de o zi la Sevilla, unde am văzut faimosul Palat Alcázar și am simțit din plin vibrația unui oraș plin de viață și tradiție. La întoarcerea spre casă, am avut ocazia să ne oprim și la Teatrul Roman din Malaga, unde am făcut o scurtă incursiune în istoria antică a regiunii. Într-una dintre seri, am asistat și la un spectacol de flamenco – un dans care spune povești fără cuvinte, o explozie de emoție, pasiune și tradiție.

Am plecat din Granada cu sufletul plin, cu lacrimi în ochi și cu zeci de povești de spus. Nu doar că am cunoscut un oraș deosebit, ci am legat prietenii, am învățat lucruri noi despre mine și despre lume și am dus numele județului nostru, al centrului nostru, într-un context european.

***Mulțumesc, Erasmus+,
mulțumesc, Granada,
și mulțumesc, Centrul de Excelență
Prahova, pentru că mi-ați oferit
această experiență de neuitat!***

***Iulia Smaranda, clasa a X-a
Liceul Teoretic „Brâncoveanu Vodă”, Urlați***





Asemănările dintre cele două culturi



Am avut șansa să particip la un proiect Erasmus+ în frumosul oraș Granada, din sudul Spaniei. A fost o experiență care m-a impresionat profund, nu doar prin peisaje și oameni, ci mai ales prin faptul că, deși ne desparte o distanță considerabilă, cultura spaniolă seamănă, în multe privințe cu cea românească. Pe parcursul acestei perioade, am descoperit asemănări evidente în modul în care cele două popoare își promovează tradițiile, în relația dintre elevi și profesori, dar și în ceea ce privește obiceiurile culinare.

Un aspect care m-a fascinat a fost modul în care spaniolii își păstrează și promovează dansurile tradiționale, în special flamenco. În Granada, flamenco nu este doar un dans, ci o expresie artistică complexă – cu muzică live, emoție, pasiune și o energie aparte. În timpul unui spectacol la care am asistat, am fost impresionată de felul în care publicul respecta și aprecia acest dans, exact cum la noi sunt primite cu entuziasm dansurile populare românești precum hora sau sârba. Am simțit aceeași mândrie față de identitatea națională și aceeași dorință de a transmite mai departe tradițiile. La fel cum noi organizăm festivaluri folclorice, sau ansambluri care duc dansurile românești prin lume, și spaniolii își promovează flamenco la nivel internațional.

Legat de educație, am fost plăcut surprinsă să observ o asemănare în stilul relației profesor-elev. Am participat la câteva activități în cadrul unei școli partenere și am remarcat o atmosferă destinsă, deschisă, în care elevii comunică cu profesorii fără teamă, dar cu respect. M-a dus imediat cu gândul la unele cadre didactice din România, care reușesc să creeze o legătură apropiată cu elevii, fără să piardă autoritatea. Am văzut în ambele țări eforturi clare pentru o educație modernă, dar ancorată în valori umane.

Nu în ultimul rând, mâncarea a reprezentat un teren comun care mi-a adus aminte de casă în cele mai delicioase moduri posibile. De exemplu, tortilla de patatas (omleta cu cartofi) mi-a amintit de omleta țărănească de acasă, iar tocana de legume andaluză are multe elemente în comun cu ghiveciul românesc.

Chiar și chorizo – un cârnat picant spaniol



– m-a dus cu gândul la cârnații afumați pe care îi pregătesc buncii în perioada sărbătorilor. Obiceiul de a mânca împreună, în familie sau cu prietenii, cu bucurie și fără grabă, este un alt lucru pe care îl avem în comun și care mi-a dat un sentiment profund de familiaritate.

Această experiență Erasmus+ mi-a arătat că, dincolo de diferențele evidente, spaniolii și românii au multe lucruri în comun. Dragostea pentru tradiții, respectul față de educație și bucuria de a împărtăși mâncarea cu cei dragi, sunt doar câteva dintre ele. Astfel, săptămâna petrecută în Granada mi-a dovedit că suntem mai apropiați decât credeam.

*Eva Chelba, clasa a VIII-a
Colegiul Național "I.L. Caragiale", Ploiești*





Întâlnire cu Einstein în Parque de las Ciencias, Granada

În cadrul unei mobilități Erasmus desfășurată în Granada în februarie 2025, am avut parte de una dintre cele mai fascinante experiențe din toată șederea mea în Spania: o vizită la Parque de las Ciencias – un muzeu interactiv al științei, aflat la doar câteva minute de centrul orașului. Deși inițial părea doar o activitate culturală tipică, s-a transformat rapid într-o veritabilă călătorie în universul cunoașterii, unde am avut impresia că m-am întâlnit – simbolic, dar intens – chiar cu Einstein.

O zi printre idei vii

Parcul științific din Granada nu e un muzeu obișnuit. E o combinație între explorare, joacă și învățare. Fiecare exponat te provoacă să experimentezi, să gândești, să pui întrebări. Am intrat în săli dedicate corpului uman, energiei, naturii, și – cel mai memorabil – în expoziția dedicată lui Albert Einstein și Teoriei Relativității.

Nu voi uita niciodată senzația aceea de uimire copilărească, când am interacționat cu un model ce simula efectul dilatării timpului, exact cum explicase Einstein în experimentele sale cu trenuri și oglinzi. Totul devenea clar, tangibil. Pentru o clipă, simțeam că nu doar înțeleg ideile lui Einstein, ci le și trăiesc.

Einstein în Andaluzia

Mi s-a părut extraordinar cum, în mijlocul unui oraș plin de istorie maură și influențe arabe, într-o Andaluzie cu parfum de flamenco și Alhambra, am ajuns să îl “întâlnesc” pe Einstein, o figură a rațiunii pure și a visului științific. Spațiul expozițional era plin de citate și manuscrise ale sale, dar și de activități interactive prin care ideile păreau să prindă viață.

Pentru mine, acea zi a fost un memento că știința nu are granițe – nici în timp, nici în spațiu. Poți învăța

despre relativitate oriunde, chiar și în Granada, într-o după-amiază mohorâtă de februarie, cu un grup de colegi Erasmus și ghidul entuziast care ne-a povestit despre geniul german, de parcă fusese acolo, lângă el.

O lecție pe care nu o uiți

Am ieșit din muzeu cu mintea plină de idei și cu sufletul ușor. Mi-am dat seama că „a-l cunoaște pe Einstein” înseamnă mai mult decât a-i citi teoriile: înseamnă să îți păstrezi curiozitatea vie, să îți pui întrebări incomode și să te bucuri de misterul lumii.

Programul Erasmus mi-a oferit multe experiențe: prietenii din toată Europa, tapas în cartierul Albayzín, nopți lungi de conversații. Dar ziua aceea, în Parque de las Ciencias va rămâne mereu ziua în care am simțit, cu adevărat, că l-am cunoscut pe Einstein.

*Matei Moiescu, clasa a VIII-a
Colegiul Național “I.L. Caragiale”, Ploiești*



Alhambra

Trecutul glorios al Andaluziei

În cadrul proiectului Erasmus la care am participat în februarie 2025, unul dintre obiectivele care m-au impresionat a fost Palatul Alhambra și pot spune că a fost una dintre cele mai memorabile experiențe culturale din viața mea. Aflată pe un deal care domină orașul, Alhambra nu este doar un palat, ci o adevărată poartă spre trecutul glorios al Andaluziei. Plimbându-mă prin curțile răcoroase, printre coloanele zvelte și zidurile împodobite cu arabescuri fine, am simțit cum istoria prinde viață în fața ochilor mei. Fiecare colț părea să spună o poveste despre moștenirea maură, despre toleranța și diversitatea care au marcat această regiune a Spaniei.

Construit inițial în secolul al XIII-lea de către dinastia Nasridă, Alhambra nu a fost doar o fortăreață, ci un adevărat oraș-palat, ce adăpostea grădini luxuriante, curți împodobite cu fântâni și saloane cu tavanuri sculptate minuțios în stuc și lemn de cedru. Stilul arhitectural este o expresie a rafinamentului andaluz de inspirație arabă, cu

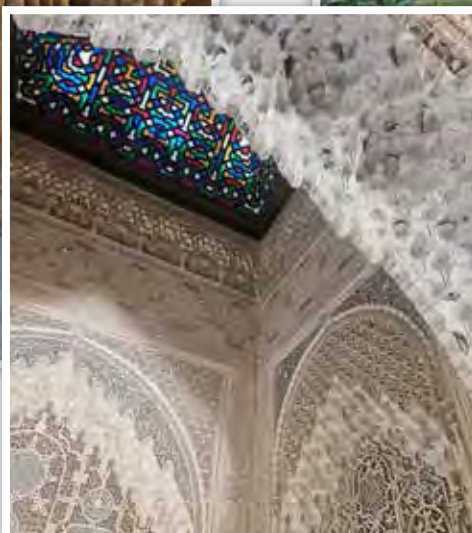
elemente decorative precum caligrafii coranice, arcade zvelte și motive geometrice complexe.

Alhambra reflectă o epocă în care cultura islamică din Andaluzia atinsese apogeul, dar păstrează și urmele transformărilor istorice. După cucerirea Granadei de către Regii Catolici în 1492, complexul a fost parțial modificat, fiind adăugate elemente renaștentiste, precum Palatul lui Carol al V-lea.

Vizita la Alhambra m-a ajutat să înțeleg mai bine complexitatea culturală a Andaluziei, un loc unde tradițiile islamice, creștine și evreiești s-au împletit de-a lungul secolelor. În timp ce admiram grădinile și ascultam sunetul liniștitor al fântânilor, realizam cât de important este să păstrăm vie memoria trecutului, pentru a învăța din el și a construi un viitor mai deschis și mai tolerant.

Această experiență nu a fost doar o lecție de istorie, ci și una despre conexiune umană. Am





legat prietenii frumoase, am învățat să apreciez diferențele culturale și am înțeles că patrimoniul cultural, precum Alhambra, nu aparține doar unei țări, ci întregii umanități. Plec din Granada cu inima plină și cu sentimentul că am trăit, chiar și pentru câteva zile, în inima unei civilizații care a știut să strălucească prin artă, toleranță și frumusețe.

*Alexia Pelin, clasa a IX-a
Colegiul Național "Mihai Viteazul", Ploiești*



Málaga

Teatrul Roman



Pentru mulți, Andaluzia reprezintă simbioza ideală dintre ecurile tăcute ale trecutului ce nu se lasă a fi uitat și modernitatea vibrantă, clădită pe o moștenirea valoroasă. Unul dintre locurile ce amintește de timpul și timpurile care au făcut ca ținuturile din sudul Spaniei să fie într-o continuă adaptare, este Teatrul Roman din Málaga. Situat la poalele cetății Alcazaba, în centrul istoric al orașului, teatrul oferă o imagine clară a prezenței și influenței romane în Peninsula Iberică.

Istoric



Teatrul Roman a fost construit în timpul domniei împăratului Augustus, în secolul I d.Hr., într-o perioadă în care Málaga (pe atunci cunoscută sub numele de Malaca) era un important oraș roman din provincia Hispania. Acesta avea un port activ, fiind un centru comercial și cultural înfloritor.

Construcția teatrului urmează tipicul arhitectural roman, cu o structură semicirculară, compusă din trei părți principale: **cavea** (spațiul pentru spectatori), **orchestra** (zona semicirculară din fața scenei) și **scaena** (scena propriu-zisă). Se estimează că putea găzdui aproximativ 1.200 de spectatori.

Teatrul a fost folosit până în secolul al III-lea, când, treptat, a fost abandonat. În epoca musulmană, o parte dintre materialele sale de construcție au fost reutilizate pentru edificiul Alcazabei, fortăreața arabă care domină orașul. Piatra, coloanele și ornamentele au fost extrase din ruinele teatrului roman.

Metamorfoza uitării în redescoperire

Timp de secole, teatrul a rămas ascuns sub straturi de pământ și clădiri moderne. A fost redescoperit abia în anul 1951, în timpul unor lucrări de amenajare urbană în zona Bibliotecii Municipale.



Excavările au scos la iveală treptat ruinele teatrului, iar lucrările de restaurare au continuat în deceniile următoare.

În anul 2011, a fost deschis publicului un **Centru de Interpretare** modern, care folosește tehnologie multimedia pentru a explica istoria și funcționarea teatrului în perioada romană. Vizitatorii pot vedea nu doar structura originală a teatrului, ci și fragmente de ceramică, sculpturi și inscripții latine descoperite în sit.

Importanță culturală și turistică

Teatrul Roman din Málaga este un simbol al moștenirii romane din Andaluzia și un punct de atracție turistică major pentru oraș. Aflat în apropierea altor obiective importante, precum *Alcazaba* și *Muzeul*

Picasso, teatrul contribuie la identitatea istorică și culturală a regiunii.

Pe lângă rolul său istoric, teatrul este astăzi un spațiu cultural viu. Vara, aici au loc reprezentații teatrale, concerte și alte evenimente artistice, într-un efort de a reînvia tradiția spectacolelor publice din Antichitate.

Pentru noi, elevii participanți în programul Erasmus+, Teatrul Roman din Málaga reprezintă un pod între civilizații, o amintire vie a trecutului roman și o invitație la a reflecta asupra modului în care istoria poate fi păstrată, redescoperită și valorificată. Restaurarea și integrarea sa în viața culturală a orașului modern transformă acest monument într-un exemplu de succes în conservarea patrimoniului, teatrul așteptând a fi re(descoperit) de turiști.

*Simina Popa, clasa a X-a
Colegiul Național "Nicolae Iorga", Vălenii de Munte*



Flamenco

Ritmul Pasiunii Spaniole



Unul dintre cele mai memorabile momente din experiența mea Erasmus în Spania a fost spectacolul de flamenco pe care l-am văzut în Granada. A fost mai mult decât un simplu spectacol, a fost o călătorie intensă prin cultura andaluză, spusă prin ritm, mișcare și pasiune.

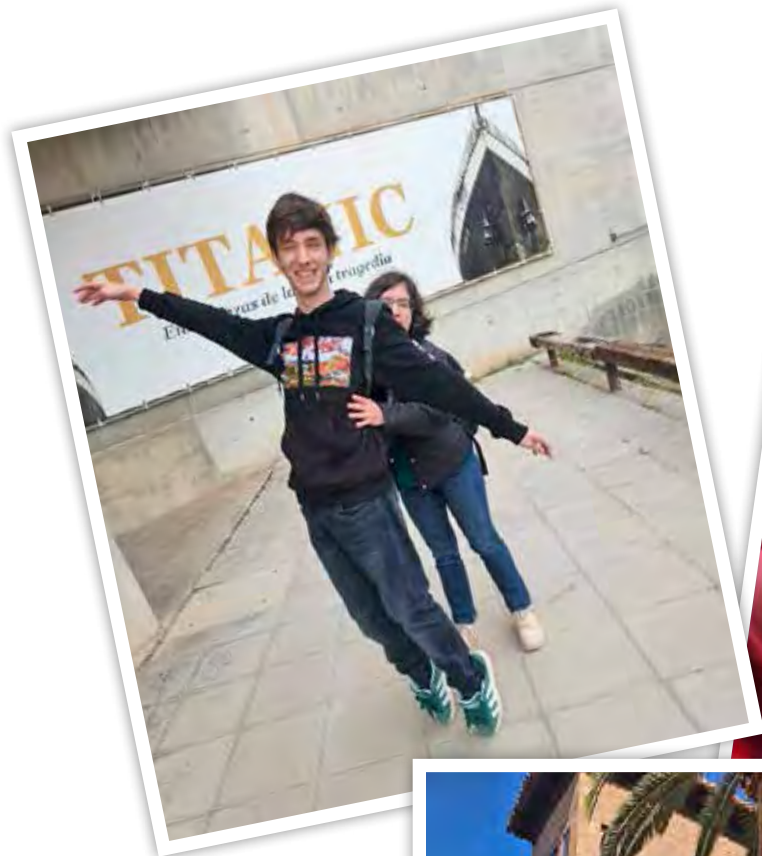
Sala era mică și intimă, cu lumină slabă, roșie sau violetă, care schimba atmosfera în funcție de intensitatea muzicii. În fața noastră, artiștii au urcat pe scenă fără decoruri elaborate, doar cu o chitară, palme care marcau ritmul și voci care transmiteau o forță greu de explicat în cuvinte.

Dansatorii, o femeie și un bărbat, au oferit un moment de pură expresivitate. Ea purta o rochie lungă cu buline și franjuri, iar fiecare mișcare a ei era plină de forță și grație în același timp. El, în vestă și cămașă cu buline, transmitea o energie intensă prin fiecare pas, fiecare bătaie a tocurilor. Se priveau, se provocau, se completau, ca într-un dialog tăcut, dar intens, între două suflete.

Ce m-a impresionat cel mai tare a fost autenticitatea. Nimic nu părea regizat. Totul curgea natural, din interiorul lor, ca o poveste spusă cu trupul.

Flamenco-ul nu este doar un dans; este o formă de artă în care se împletesc muzica, emoția și istoria unei întregi regiuni. Această experiență mi-a oferit o perspectivă profundă asupra culturii spaniole și m-a făcut să înțeleg cât de mult poate transmite arta, chiar și fără cuvinte.

*Cristian Stroe, clasa a X-a
Colegiul Național "Nicolae Iorga", Vălenii de Munte*



Parque de las Ciencias

Granada



Mobilitatea desfășurată în perioada 15-22.02 2025 la Granada, în cadrul

programului Erasmus+ derulat de Centrul Județean de Excelență Prahova, a fost o oportunitate atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice, de a observa cum funcționează sistemul de învățământ din Spania.

Ca urmare a participării la acest stagiul de pregătire, elevii au dobândit noi competențe practice și metodice. Noțiunile teoretice însușite de ei au putut fi înțelese mai bine, competențele de specialitate au fost îmbogățite, elevii fiind direct implicați în procesul instructiv-educativ, exercitând rolul de teacher assistant.

La sugestia noastră, participanții și-au dorit extinderea programului cultural, incluzând obiectivul Parque de las Ciencias, un muzeu interactiv de știință de peste 70.000 de metri pătrați, beneficiind astfel de una dintre cele mai variate oferte culturale și științifice de agrement din Europa.

Aici am petrecut împreună câteva ore, observând diverse experimente din fizică, astronomie, biologie, robotică, dar și din alte domenii.

Parcul se întinde pe un spațiu imens și captivant, perfect pentru mințile lor curioase. Aici învățarea se face inclusiv prin jocuri și experimente din viața reală.

Muzeul prezintă diferite angrenaje, mașini simple, modul în care poate fi transmisă mișcarea, energia, principiul lui Arhimede, plutirea corpurilor, diferite experimente despre statica și dinamica fluidelor, principiul giroscopului, aplicații ale fizicii în



construcții (poduri și arcade), diferite sisteme și procese termodinamice, experimente celebre ce descriu fenomenele electrice și magnetice cum ar fi Cușca lui Faraday și Bobina lui Tesla.

O sală specială este dedicată Pendulului lui Foucault, experiment cu ajutorul căruia fizicianul francez a demonstrat rotația Pământului în jurul propriei axe.

Pentru iubitorii astronomiei, Planetariul Parcului științific dispune de o cupolă de proiecție emisferică cu diametrul de 10 m, putând fi observat cel mai frumos cer înstelat din Spania. Proiectorul optomecanic reproduce fidel un cer înstelat cu peste 7000 de stele. Este singurul planetariu hibrid din Spania, fiind utilizate sistemele de proiecție digital și optomecanic, combinând spectaculozitatea digitală și realitatea oferită de proiectorul optic de stele.

BioDomul din Parcul științific este o fereastră către biodiversitatea planetei. În BioDom, animalele terestre, aeriene și acvatice, sunt armonizate cu vegetația nativă din zonele lor de origine, generând reprezentări ale ecosistemelor. Este un loc în care se realizează implicit educația pentru mediu, pentru conservarea speciilor.

Galeria culturală a Parcului reprezintă un instrument interdisciplinar dedicat în mod specific experimentării, formării profesionale și diseminării culturii științifice.



OpenLab este un laborator muzeal ce dă viață proiectelor STEAM, aici putând fi explorată lumea roboticii.

Parque de las Ciencias găzduiește, în 2025, Conferința Internațională de Fizica particulelor pentru elevii de liceu.

Știința participativă și învățarea independentă se întâlnesc în camerele de evadare create de muzeu pentru a afla mai multe despre spațiu și biodiversitate. De exemplu, e nevoie de ajutorul tău la stația spațială internațională (SSI). Tu, ca parte a echipei Agenției Spațiale Europene (ESA), trebuie să rezolvi problemele produse de o breșă în sistemul de comunicații pentru a salva misiunea și echipajul!

În concluzie, vizita la Parcul Științific a atins obiective educaționale importante: promovarea respectului pentru biodiversitate, a solidarității globale și intergeneraționale și, mai ales înțelegerea interacțiunilor dintre știință, tehnologie, societate și mediu. Activitățile desfășurate aici promovează conservarea, conștientizarea și comunicarea în domeniul biodiversității.

Prof.dr. Adriana RADU



Lumea ascunsă

din Granada

Granada este o provincie la sud de comunitatea Andaluzia, Spania. Capitala sa are același nume. În această provincie se află principalul lanț muntos al peninsulei Iberice, Sierra Nevada cu importante zăcămintele minerale.

Un mineral frumos cristalizat sau o piatră prețioasă sau semiprețioasă montată într-o bijuterie sunt specii „sintetizate” în interiorul scoarței terestre la presiuni și temperaturi relativ mari și expulzate prin intermediul erupțiilor vulcanice. Mineralele sunt combinații simple sau compuse care se găsesc în natură fie în stare pură fie cu impurități în cantități extrem de mici. Au compoziție chimică diferită și un sistem de cristalizare care duce la rețele cu stabilitate foarte mare și proprietăți fizico-chimice deosebite. Știința care se ocupă cu studiul cristalelor se numește cristalografie.

Universul magic al cristalelor s-a extins către atingerea anumitor scopuri cum ar fi vindecarea, energizarea și protecția. În zilele noastre, în urma evoluției rapide a tehnologiei, cristalele sunt folosite pentru a transmite și a intensifica energiile în multe feluri sau ca materii prime pentru obținerea metalelor.

Mobilitatea Erasmus+ Acțiunea Cheie 1 – Educație Școlară finanțată prin contractual nr. 2024-1-RO01-KA121-SCH-000214385 organizată de Centrului Județean de Excelență Prahova, în Granada, Spania, a fost pentru mine o experiență culturală și profesională de înaltă valoare.

Obiectivele culturale pe care le-am vizitat au fost construite cu materiale naturale, comori din subsolul Granadei: piatră naturală, roci ornamentale, mozaic colorat, obiecte ornamentale și aur pentru obiecte prețioase. Mobilitatea Erasmus+ a fost extrem de impresionantă pentru mine, mai ales prin aspectul cultural pe care am putut să-l leg de cel științific.

În provincia Granadei se găsește un număr foarte mare mine din care se extrag o varietate importantă de minerale. Mineralele găsite în Granada se referă la o gamă largă de cristale și pietre prețioase,

inclusiv varietăți de granat, calcare și alte minerale. Grupul mineralelor de granat se caracterizează prin habitusul cristalin, adesea sub formă de dodecaedre și trapezoedre, și prin compoziția chimică variată, incluzând elemente precum calciu, magneziu, aluminiu, cupru, zinc, stronțiu, aur și fier.



Râul Genil este cel mai important dintre cele care traversează orașul Granada, acesta colectând apele și sedimentele de pe versanții feței nordice a vârfurilor Mulhacén și Veleta, care sunt cele mai înalte vârfuri ale Sierra Nevada. În coborârea sa, acest masiv muntos erodează și dă formă văilor care se formează în trecerea sa. Același proces de eroziune, în complexul geologic al zonei, format în principal din roci carbonatice din Triasic mediu-superior, este cel care a depus materialele care conțin aur. Aurul din acest zăcământ este format din fulgi mai mici de un milimetru, dar ocazional, s-au găsit pepite de 2 cm.

Dealurile din Cerro del Sol, situate în apropierea Alhambrei, încă au zăcăminte valoroase de aur care au început să fie exploatate chiar de romani, arabi și apoi, francezi timp de peste 2000 de ani.

Pământul roșu dintre râurile Darro și Genil prezintă urmele făcute de minerii care extrageau aurul din Cerro del Oro (Dealul


Aur nativ

Aurului). Ruinele fostelor „țesături de aur” ale francezilor (1875) și tuneluri care au fost folosite pentru exploatarea aurului se află chiar lângă biserica Cenes de Vega.


Aragonitul

Formulă chimică: CaCO_3

Culoare: Incoloră până la albă sau gri, adesea pătată în diferite nuanțe de impurități, cum ar fi albastru, verde, brun, roșu sau violet

Luciu: Vitros, Rășinos

Duritate pe scara Mohs: $3\frac{1}{2}$ - 4

Sistem cristalin: Ortorombic

Werner (1796) a descris specia cu mostre provenite din Molina de Aragón, Spania: Prisme hexagonale de aragonit, adesea înfrățite, de până la câțiva centimetri, se găsesc în aflorimente de marne și argile triasice.

Principalul membru al Grupului Aragonit, aragonitul este al doilea cel mai comun polimorf al carbonatului de calciu natural (cel mai comun este calcitul). Este semnificativ mai puțin răspândit și abundent decât calcitul și se formează într-o gamă mult mai restrânsă de condiții fizico-chimice. Este metastabil în raport cu calcitul și adesea se transformă în calcit odată cu schimbările din mediu. Este aproape întotdeauna un mineral de temperatură scăzută, aproape de suprafață.


Chloritoid

Formulă chimică: $\text{Fe}^{2+}\text{Al}_2\text{O}(\text{SiO}_4)(\text{OH})_2$

Culoare: Verde închis spre verde-gri sau aproape negru

Lustru: Vitros, Perlat

Duritate pe scara Mohs: $6\frac{1}{2}$

Sistem cristalin: Monoclinic

A fost denumit inițial clorispat, a fost redenumit în 1835 de August Breithaupt în chloritoid. Numele este pentru asemănarea vizuală cu mineralele din grupul chloritului. Se găsește în Cerro del Trevenque, Monachil, Granada.

Sunt cunoscute politipurile monoclinice și triclinice.

Formulă chimică: CaF_2

Culoare: Violet, liliac, galben-auriu, verde, incolor, albastru, roz, șampanie, maro

Luciu: Vitros, Mat

Duritate pe scara Mohs: 4

Sistem cristalin: Izometric

Numit în 1797 de Carlo Antonio Galeani Napione din latinescul fluere = „a curge”. Termenul fluorescență

este derivat din fluorit, care prezintă acest efect. Elementul chimic fluor are numele derivat de la fluorit, o sursă majoră a elementului.

Fluoritul se găsește ca un mineral comun în zonele hidrotermale, în special cele care conțin minerale de plumb și zinc sau ca o componentă a unor varietăți de marmură și ale rocilor metamorfice.


Fluorit



Hidrozințit

Formulă: ZnCO_3

Culoare: Alb, gri, galben, verde până la verde-mărar, albastru, roz, violet, gri-albăstrui și maro

Oligoelementele pot fi cauza directă a culorii. Fierul și manganul se găsesc în smithsonitele galben-portocaliu. Ionul Cd^{2+} este legat de galbenul pal din smithsonit. Concentrația mică de mangan schimbă culoarea smithsonitului în roz. Probele de smithsonit albastru și cyan (albastru-verde) conțin concentrații de Cu^{2+} .

Luciu: Vitros, Perlat

Duritate pe scara Mohs: 4 - 4½

Sistem cristalin: Trigonal

Nume inițial al mineralului a fost "Lapis calaminaris", nume folosit de Agricola în 1546. În 1747, Johan Gottschalk Wallerius (Vallerius) a folosit forma simplificată de calamină. În 1780, Torbern Bergmann a analizat calaminele și a descoperit că erau minereuri mixte de carbonați și silicați de zinc. În 1803, James Smithson a efectuat o investigație sistematică a calaminelor și a arătat că minereurile identificate drept calamină constau din mai multe minerale diferite: un carbonat și un silicat. Carbonatul „calamină” a fost redenumit

Formulă chimică: $\text{Zn}_5(\text{CO}_3)_2(\text{OH})_6$

Culoare: Alb spre gri, pătat roz pal sau galben pal sau maro

Luciu: Mătăsos, perlat, mat, pământos

Duritate pe scara Mohs: 2 - 2½

Sistem cristalin: Monoclinic

În 1853 a fost denumit de către Gustav Adolph Kenngott făcând legătura cu compoziția sa, care conține apă de hidratare și zinc.

În Mina Resurrección de Lázaro, Cerro de las Minas, Granada se găsește de obicei sub formă de agregate masive, pământoase, poroase spre compacte, pulverulente și incrustații de cristale foarte mici, chiar microscopice. Este un produs de alterare, în general, al altor minerale ce conțin zinc.

Smithsonite



smithsonit în 1832 de François Sulpice Beudant în onoarea lui James Smithson [1754-1829], chimist, mineralog și binefăcător britanic al Institutului Smithsonian (Washington, DC, SUA). Se găsește în Mina Resurrección de Lázaro, Cerro de las Minas, Granada.

Formulă chimică: FeCO_3

Culoare: Galben-brun până la gri-brun, galben pal până la cafeniu, gri, maro, verde, roșu, negru și, rareori, incolor

Luciu: Vitros, Mătăsos, Perlat

Duritate pe scara Mohs: 3½ - 4½

Sistem cristalin: Trigonal

În 1845 de Wilhelm Karl von Haidinger la denumit din grecescul „σίδηρος” (sideros) care înseamnă „fier”, ca aluzie la compoziția sa.

Cristale de obicei întâlnite sub formă de romboedre de culoare maro până la cafeniu în clustere, fețe adesea curbate sau compozite; se găsește mai des ca material masiv cu granulație fină, de culoare maro închis până la mediu, sau ca material cristalin masiv cu suprafețe de clivaj curbate expuse.

Ciupercile precum "Lichenothelia" pot oxida fierul pentru a produce siderit, care este considerat biomineral dacă se obține în acest mod.

Extras din Mina Nena, Capileira, Granada este utilizat ca materie primă pentru obținerea oțelului și a fontei.



Siderit



Călătorie în timp la Muzeul Ceasului

În această ediție vă propunem să faceți o călătorie în timp... Călătorie ce începe în anul 1963, alături de profesorul Nicolae Simache, la Ploiești. El este cel fără de care călătoria noastră nu ar fi fost astăzi posibilă. Pentru că, profesorul Nicolae Simache, a pus bazele unui muzeu unic în România, ce cuprinde o diversitate foarte mare de instrumente de măsurat timpul din ultimii 500 de ani. Este singurul loc din România în care putem admira măiestria și talentul persoanelor care le-au lucrat. Haideți să pornim în călătoria timpului...

„Clădirea timpului” – veche de peste 125 de ani

Clădirea care adăpostește actualul **Muzeu al Ceasului** din Ploiești, și-a deschis ușile somptuoase pentru a primi vizitatori în anul 1971. Clădirea este cu totul deosebită, având un stil arhitectural caracteristic sfârșitului de secol XIX (1890). Clădirea a aparținut pentru prima dată magistratului și politicianului Luca Elefterescu. Astăzi, casa păstrează, în linii generale, arhitectura și decorația originală, în stil romantic, inițialele proprietarului regăsindu-se încadrate într-o splendidă fenerie a ușilor de la intrare.

Am pășit și noi pe treptele de marmură ale muzeului și am intrat cu emoție în încăperile uriașe, așezate toate asemenea petalelor unei lălele, prinse în centrul unui hol mare și încăpător. Câte minunății sunt adăpostite în această casă a timpului, în care, dacă vrei, te învârti asemenea unui ceas. Când ne-am pornit să-i vizităm comorile adăpostite în vitrine și rafturi suspendate, nu ne-am mai putut opri din admirație!

Sucesiune cronologică a celor mai cunoscute instrumente de măsurat timpul

Prima încăpere ne-a condus la începuturile confecționării ceasurilor ce țineau cont de umbra pe care soarele o dăruia lucrurilor de pe pământ. Dar, ce să faci când este umbră? Oamenii au inventat mașinării orizontale, ca o cutie, iar mai apoi, pentru că se săturaseră de atâta privit culcat, le-au ridicat în picioare, le-au pus trei limbi să vorbească diferit, limba orelor, a minutelor și a secundelor. După aceea, pentru că erau atât de ocupați încât nu puteau să se întoarcă mereu în același loc pentru a vedea cât este ceasul, l-au vrăjit, l-au micșorat și l-au făcut ceas de buzunar cu căpăcel, să nu se scurgă timpul din el, cu pietre prețioase, care de care mai valoroase!

Ceasuri ale celor mai mari personalități române

În cea de a doua încăpere am zărit multe astfel de ceasuri ce au aparținut domnitorului Alexandru Ioan Cuza, lui Mihail Kogălniceanu, regilor Carol I și Mihai I, țarului Alexandru al II-lea, Marelui Duce Nicolae, generalului Alexandru Averescu, istoricului Nicolae Iorga, diplomatului Nicolae Titulescu, poetului Vasile Alecsandri sau pictorului Theodor Aman.



Prof. Anne Marie Louise Barbu
Colegiul Național „Jean Monnet” Ploiești

"Nicolae Simache" din Ploiești

Reîntâlnirea cu Luca Elefterescu și Ploieștiul de odinioară

În a treia încăpere, printr-o poveste proiectată a timpului vechi, ne-am întâlnit cu domnul Luca Elefterescu, cel care a construit clădirea ce adapostește astăzi muzeul și care, extrem de ceremonios, de politicos, ne-a salutat din alte timpuri, dintr-un alt Ploiești, un oraș vechi, cu clădiri minunate, unele mai existând și astăzi: Halele Centrale și Palatul Culturii.

Ceasuri muzicale

Aici, la Muzeul Ceasului, putem învăța cum timpul și muzica ne însoțesc mereu prin cutiile muzicale, diferite între ele, atât prin construcție, cât și prin emisia sunetului: cutie muzicală cilindrică cu șifturi și pieptăne metalic, cutie muzicală cu disc metalic, simphonion de voiaj, fonograf și patefon.



Cine a fost profesorul Nicolae Simache?

„La un colț de stradă apare un nas,/Hop și nea SIMACHE dup'un sfert de ceas”...

Poate vă întrebați cine a fost profesorul Nicolae Simache, cel care a pus bazele Muzeului Ceasului. Nouă nu ne-a fost greu să-i aflăm povestea, chiar din mărturiile scrise de foști elevi ai profesorului, mulți dintre ei ajunși personalități marcante ale culturii române.

Poetul Nichita Stănescu, povestește: „Profesorul meu de istorie, Nicolae Simache, un strălucit savant și un uriaș pedagog, care ne-a format pe toți în spiritul dragostei de țară, dar nu numai atâta, ci și într-un spirit de înaltă curățenie morală, mi-a zis într-o zi, văzând că mă semnez peste tot cu numele din catalog, adică Stănescu Hristea: «Mă, tu faci publicistică, Stănescu Hristea este un nume de soldat mort la Mărășești, n-o să te citească nimeni. Te cheamă și Nichita, ia pune-l tu înainte, că se izbește aiurea cu Stănescu, și te ține minte toată lumea». Și-atunci am semnat Nichita, deși tatei nu i-a prea plăcut numele ăsta, că era după socră-său. Pe urmă, m-am obișnuit cu el și așa a rămas: Nichita Stănescu.”

Un alt fost elev, Mircea Gociman, spunea: „Când Simache a intrat prima oară în clasă s-a făcut liniște instantaneu. Toată lumea știa că în timpul facultății a fost studentul preferat al lui Nicolae Iorga, fiind singurul discipol al său care avea acces, oricând, la uriașa bibliotecă personală a marelui istoric. În toți cei șapte ani cât l-am avut profesor, niciodată nu a făcut apel la liniște, nu era nevoie, chiar dacă în clasă era uneori rumoare, era suficient să-și arunce privirea peste ochelari și toată lumea amuțea”.



Pentru noi vizita la Muzeul Ceasului "Nicolae Simache" din Ploiești a fost o călătorie în timp, din care ne-am întors vii și nevătămați, mult mai înțelepți, mai atenți la trecerea vremii, pentru că timpul nu se întoarce niciodată, ci, asemenea vieții, nu vede decât înainte!
Dacă treceți prin Ploiești, poposiți măcar un CEAS, pentru o vizită la Muzeul Ceasului!





Panta Rhei



Deși cuvântul TIMP este folosit foarte frecvent în vorbirea curentă, el este greu de definit. Dicționarele arată că el „exprimă succesiunea și simultaneitatea proceselor realității obiective”. Complicat, nu?! În termeni mai simpli, de fapt, oricine simte trecerea neconținută a timpului, de la copilărie la bătrânețe, fie prin succesiunea evenimentelor, fie prin depănarea amintirilor sau citirea faptelor consemnate în istorie... El există înscris undeva, chiar în codul nostru genetic, cu toate acestea, pare insesizabil și de necuprins... căci TOTUL CURGE (în lb. greacă PANTA RHEI).



Cum să îl măsurăm?

... și-au pus întrebarea oamenii, chiar de la începuturile existenței. Probabil că, „pe când puricele se potcovea cu 99 ocale de fier și tot sărea în înaltul cerului” (așa cum, pline

de haz, încep toate basmele noastre care se referă la trecutul foarte îndepărtat), primele metode de împărțire a timpului se bazau pe observație și anume, pe ceea ce astăzi numim mișcările de rotație ale Pământului: cea în jurul axei sale, care determină ziua și noaptea (24 de ore) și cea în jurul Soarelui, care fixează lungimea anului pământesc. Odată cu înaintarea în civilizație, a devenit necesar ca etapele timpului să capete o precizie mult mai mare, iar divizarea lui să meargă până la unități extrem de mici, a miliarde parte dintr-o secundă, chiar și mai mici.



Cadran Solar

Mozartplatz Salzburg – Austria

Cadran Solar



Clepsidra cu apă

Cele mai vechi ceasuri

Ceasul, atât de comun dar și indispensabil în zilele noastre, nu a fost întotdeauna așa cum arată el acum. Nu putem ști câte mii de ani au trecut de când omul a observat că poziția umbrei făcută de un copac sau chiar de el însuși se schimbă de mai multe ori în timpul unei zile, dar știm cu siguranță că un băț înfipt în pământ a fost primul ceas al omului. Cel mai vechi arătător al orelor zilei, folosit cu 4000 de ani în urmă la Babilon, a fost CADRANUL SOLAR, care se baza pe o vergea înfiptă în pământ, având în jur un loc netezit pe care se putea urmări deplasarea umbrei cu scurtarea sau alungirea ei pe măsură ce SOARELE se înalța sau cobora pe bolta cerească. Exemple de astfel de instrumente de măsurat timpul au fost descoperite peste tot în lume, de la Roma până în America de Sud, la incași. În Grecia antică timpul era calculat câteodată după lungimea umbrei lăsate de uriașele coloane și măsurată în pași, de unde și un personaj din comedia „Broaștele” a lui Aristofan zicea: „Când umbra va avea 10 pași lungime, să vii la cină”. Celebru prin dimensiunile lui uriașe, era CADRANUL SOLAR DE LA VIPUR (India). El avea 30,5 metri diametru, cu o vergea de 44,8 metri.

Următorul pas a fost Clepsidra. Grecii antici foloseau CLEPSIDRA CU APĂ, un mic vas în care apa cădea picătură cu picătură. Când vasul (calculat la anumite dimensiuni) se umplea, era o oră dinainte știută. Mai târziu s-a folosit CLEPSIDRA CU NISIP, care a avut o existență mult mai lungă, întrebuițându-se și astăzi la unele treburi gospodărești (de pildă, durata pentru fierberea unui ou). Acest indicator al timpului, clepsidra, a avut numeroase variante și i s-au adus multe întrebuițări.



Clepsidra cu nisip

Totul curge



Mai târziu, un alt sistem de ceasornice a fost folosit de regele anglo-saxon Alfred cel Mare (871-899), considerat un bun organizator al țării și un om cultivat. Acel ceasornic era, de fapt, alcătuit din lumânări. Fiecare avea o lungime calculată să ardă patru ore, fiind încrustată cu dungi transversale la egală distanță pentru indicarea orelor. Când lumânarea se termina, era imediat aprinsă alta la fel, de către o persoană însărcinată cu această veghere. Ceasul cu lumânări, care avea avantajul de a arăta ora și în zilele înnorate, când nu se ivea Soarele, precum și în timpul nopții; el s-a perfecționat ulterior prin gradații la jumătăți și chiar sferturi de oră.

Ceasul Catedralei Salisbury (ceasul mecanic)



În pas cu tehnica

Primul ceas mecanic a fost construit de fierarul german Heinrich De Vich, în 1360. Acesta a trăit în Franța pe vremea regelui Carol cel Înțelept (1356-1380), care se pare că a încurajat acest gen de încercări. Ceasornicul respectiv, considerat strămoșul ceasornicelor moderne, era de dimensiuni foarte mari, nu avea cadran și nici arătătoare și semnală ora prin sunet. Încă se mai păstrează și acum ca piesă de muzeu la Paris. Începând cu secolul al XIV-lea, se construiesc tot mai multe ceasuri cu roți dințate și balansier, acționate de greutate. La acea vreme, în Europa, ceasurile nu erau utilizate în casele oamenilor pentru a indica timpul, ci în mănăstiri și biserici cu scopul de a semnală începerea slujbelor religioase. Ceasul Catedralei Salisbury, construit în 1386, este considerat cel mai vechi ceas mecanic din lume în funcțiune, care bate orele. Mai toate turnurile bisericilor și catedralelor din Europa aveau amplasate orologii: Erfurt, Augsburg, Milano, Norwich, Londra, Wrocław, Wurzburg, Magdeburg. Însă, primul ceas care indica minutele a apărut abia în anul 1475, manufactură a germanului Paulus Almanus.

Două invenții mecanice au dus la perfecționarea acestui bunic al ceasornicelor: ARCUL (a fost introdus pe la anul 1500 de un lăcătuș german – Peter Henlein – care a înlocuit greutatea cu arcuri spiralate din oțel) și PENDULUL – care mișcă și reglează roțile dințate. Cu ajutorul acestora s-au putut micșora treptat dimensiunile ceasornicelor mecanice.

PENDULUL a fost imaginat, cu însușirile lui, de astronomul și fizicianul italian Galileo Galilei (1564-1642). Acesta i-a fost sugerat de candelabrul din catedrala orașului natal, PISA, care oscila la adierea produsă de curentul de aer când deschideau ușile. A măsurat cu bătăile pulsului său, intervalul de timp între două oscilații, constatând că, indiferent de amplitudinea lor, ele se produceau în mod constant într-un timp egal. Aceasta l-a dus la aplicarea pendulului la ceasul său mecanic. Lungirea sau scurtarea pendulului a fost reglată pentru anumite intervale de timp – la cele mai multe la o secundă.

La început, ceasurile cu arc nu aveau precizie. Când arcul era încordat la maximum, viteza de rotație a mecanismului era mare, ca apoi să scadă treptat. În perioada 1674-1675, fizicianul olandez Christiaan Huygens introduce o inovație care avea să înlăture acest inconvenient: balansierul cu arc. Acesta oscila asemeni unui pendul, astfel că energia acumulată în arcul principal al ceasului era eliberată treptat.

Ulterior au fost aduse multe perfecționări la mecanismul de orologerie, între care și FIRUL CAPILAR, ce mișcă roțița plată a ceasornicelor de buzunar. Într-un fel sau altul ceasornicele au fost apreciate ca „adevărate minuni mecanice”. Pentru că istoria ceasurilor și a instrumentelor de măsurat timpul este strâns legată de descoperirile științei și ale tehnicii, ultimele secole abundă de noi modele și aplicații.

Bibliografie:

Victor Tufescu – *Timpul, a patra dimensiune*



Pendulul lui Galileo Galilei



O lecție despre valorile europene la House of Europe

Programul Erasmus+ oferă elevilor oportunități de mobilitate și învățare care le permit să exploreze alte culturi, să dobândească experiențe de învățare și să dezvolte abilități valoroase. Mobilitatea desfășurată în Granada în februarie 2025 a permis unui grup de 15 elevi ai Centrului Județean de Excelență Prahova să interacționeze cu tineri de vârstă lor din alte țări, să le descopere cultura și să își lărgască orizonturile.

Diseminarea rezultatelor și a experiențelor obținute în cadrul mobilității a cuprins activități de co-teaching, prezentări Power Point, articole ale elevilor pentru a maximiza impactul proiectului și a promova bune practici.





Joc de Rol: Cum se desfășoară activitatea în Parlamentul European?



Elevi în rol de eurodeputați la House of Europe

Casa Europa - House of Europe - gestionată de Reprezentanța Comisiei Europene în România și de Biroul de Informare al Parlamentului European, a fost gazdă pentru beneficiarii mobilității din Spania, care au avut ocazia să pătrundă în culisele procesului legislativ european. Evenimentul a avut loc pe 12 iunie 2025, reunind tineri dornici să înțeleagă mai bine funcționarea instituțiilor Uniunii Europene.

Participanții au fost invitați să intre în pielea eurodeputaților într-un joc de rol interactiv, care a simulat o sesiune a Parlamentului European. Timp de două ore, elevii au format grupuri politice, au dezbătut propuneri legislative și au votat amendamente, exact ca într-o ședință reală a europarlamentarilor. Fiecare grup parlamentar, simbolizat prin culorile reprezentative partidelor a avut ca teme ale dezbaterilor, protecția mediului și inteligența artificială.

„A fost o experiență inedită. Am înțeles cât de complexe sunt deciziile luate la nivel european și cât

de importantă este comunicarea între grupuri politice cu viziuni diferite,” a declarat unul dintre participanți.

Activitatea a urmărit nu doar familiarizarea tinerilor cu instituțiile europene, ci și dezvoltarea gândirii critice, a argumentării și a spiritului civic. În plus, elevii au avut ocazia să lucreze în echipă, să își exprime opiniile și să ia parte la un exercițiu democratic esențial.

Inițiativa face parte dintr-un program mai amplu de promovare a valorilor europene în rândul tinerilor și de stimulare a interesului pentru participarea activă la viața democratică. Organizatorii au subliniat importanța acestor activități în contextul alegerilor europene viitoare și al consolidării unei generații informate și implicate.

Experiența trăită la House of Europe a fost nu doar educativă, ci și motivantă. Mulți dintre elevi au declarat că și-ar dori să participe și la alte activități similare sau chiar să urmeze o carieră în domeniul politicii sau relațiilor internaționale

Prof. Laura Mihaela MOISESCU

Inovații didactice în motivarea și susținerea copiilor supradotați

partea a II-a

Dacă în prima parte a articolului am prezentat tipologia copiilor supradotați propusă de George T. Betts și Maureen Neihart, în cea de-a doua parte voi aborda două elemente esențiale în eficientizarea strategiilor didactice utilizate în lucrul cu „gifted children”, respectiv:

- Modalități de indentificare a copiilor supradotați;
- Planificarea strategiilor educaționale pentru stimularea abilităților copiilor supradotați.

Scopul identificării corecte a copiilor supradotați este pe de o parte de a evita **asincronia**

psihemoțională ce conduce la auto-marginalizare, inadaptare, irosire a potențialului metacognitiv iar pe de altă parte pentru a determina strategiile didactice cele mai potrivite pentru a fi introduse în demersul instructiv-educativ.

Identificarea copiilor supradotați se realizează prin administrarea unor teste și evaluări specifice. În cazul copiilor supradotați, coeficientul de inteligență (IQ), reziliență (AQ), coeficientul emoțional (EQ) și coeficientul social (SQ) joacă un rol important în dezvoltarea și bunăstarea acestora.



Coeficientul de inteligență (IQ)

Copiii supradotați sunt adesea recunoscuți pentru un nivel ridicat de inteligență, măsurat prin IQ. Ei pot avea abilități cognitive superioare, cum ar fi gândirea abstractă, rezolvarea problemelor complexe și o capacitate excelentă de învățare. IQ-ul ridicat poate indica un potențial intelectual extins și poate contribui la performanțe academice deosebite. Instrumentele psihologice de tip IQ folosite în identificarea copiilor supradotați sunt **Wechsler Intelligence Test for children** versiunea III (Wisc-III) și **Stanford-Binet** versiunea IV (SB-IV).

Cu toate acestea, IQ-ul nu este singurul factor care determină succesul și bunăstarea unui copil supradotat.



Coeficientul de reziliență (AQ)

Copiii supradotați pot fi expuși la diferite provocări și presiuni, inclusiv presiunea de a se conforma, de a se adapta unui mediu școlar care nu corespunde nevoilor acestora și de a face față așteptărilor ridicate. AQ-ul lor, capacitatea de a se adapta la situații dificile, poate juca un rol crucial în abordarea acestor provocări. Dezvoltarea rezilienței poate ajuta copiii supradotați să-și păstreze echilibrul emoțional, să înfrunte obstacolele și să se recupereze rapid după eșecuri sau traume.

În acest sens se poate folosi **Chestionarul de Reziliență Connor-Davidson (CD-RISC)**, ce măsoară abilitățile de adaptare, flexibilitatea, încrederea în sine, toleranța la stres. De asemenea, **Resilience Scale for Children and Adolescents (RSCA)** este o altă modalitate ce măsoară resursele personale, suportul social, abilitățile emoționale. Nu în ultimul rând, se poate folosi **Child and Youth Resilience Measure (CYRM)** ce măsoară factori individuali, relaționali și contextuali care sprijină reziliența.



Coeficientul emoțional (EQ)

EQ-ul este esențial în viața copiilor supradotați deoarece aceștia pot avea provocări în gestionarea emoțiilor intense, a anxietății și a perfecționismului. Dezvoltarea abilităților de inteligență emoțională poate sprijini copiii supradotați să își exprime și să își regleze emoțiile, să-și înțeleagă și să-și gestioneze relațiile interpersonale și să dezvolte empatie și conștientizare de sine. Pentru determinarea EQ se pot folosi cu succes: **EQ-i:YV (Emotional Quotient Inventory: Youth Version)** - una dintre cele mai folosite scale, pentru copii și adolescenți ce măsoară: abilități intrapersonale, interpersonale, gestionarea stresului, adaptabilitatea, starea generală de bine. **MSCEIT-YV (Mayer-Salovey-Caruso Emotional Intelligence Test – Youth Version)** sunt

teste de performanță, ce măsoară capacitatea de a percepe, înțelege și folosi emoțiile.



Coeficientul SQ

Presupune evaluarea **inteligenței sociale**, a modului în care copilul înțelege normele sociale, relaționează cu ceilalți și se integrează în grup. Pentru copiii supradotați, această evaluare este importantă deoarece deseori pot apărea dificultăți de integrare în colectiv (se simt diferiți), sensibilitate crescută la respingere, preferință pentru interacțiunea cu adulți mai degrabă decât cu colegii de vârstă. **Social Skills Rating System (SSRS) / Social Skills Improvement System (SSIS)** este unul dintre cele mai folosite teste ce măsoară competențele sociale (cooperare, asertivitate, autocontrol, responsabilitate).

Învățarea individualizată presupune **adaptarea conținutului, ritmului și metodelor** la nevoile și potențialul fiecărui copil. Scopul este ca elevul să învețe **în profunzime** și să-și valorifice punctele forte, evitând plictiseala sau stagnarea.

Repere esențiale:

1. **Ritm flexibil** – copilul poate avansa mai repede acolo unde stăpânește materia.
2. **Conținut adaptat** – se oferă sarcini suplimentare, mai complexe.
3. **Interese personale** – se integrează pasiunile copilului în procesul educativ.
4. **Autonomie** – elevul are un grad mai mare de control asupra modului în care învață.
5. **Evaluare personalizată** – accentul cade pe progresul individual, nu doar pe comparația cu ceilalți.

Rolul profesorului

1. Diagnostică nivelul și stilul de învățare al copilului.
2. Oferă resurse variate (cărți, experimente, materiale multimedia).
3. Monitorizează progresul și sprijină copilul să-și gestioneze emoțiile și motivația.
4. Echilibrează accentul pe performanță cognitivă cu dezvoltarea socială și emoțională.

Avantaje pentru copiii supradotați

1. Evită plictiseala și sub-stimularea.
2. Valorifică pasiunile și creativitatea.
3. Îi ajută să-și dezvolte autonomia și responsabilitatea.
4. Încurajează performanța de vârf în domeniile de interes.
5. Contribuie la echilibrul între dezvoltarea cognitivă și emoțională.



Guilford-Sullivan Social Intelligence Test

Măsoară abilitatea de a înțelege comportamente, expresii și situații sociale, este un alt test aplicabil într-un format specific, respectiv prin sarcini practice și întrebări cu răspunsuri multiple.

În ceea ce privește planificarea strategiilor educaționale pentru stimularea abilităților copiilor supradotați, este indicat să se țină cont de următoarele aspecte (Renzulli și Reis, 1985): dezvoltarea cognitivă continuă, suportul afectiv-emoțional permanent, instruire diferențiată și personalizată.

Ca metode didactice eficient folosite se disting: învățarea individualizată pe un curriculum personalizat, flipped classroom adaptat unor grupe relativ mici de studiu în același domeniu de interes, jocul de rol, metoda descoperirii, seminarul socratic, etc.



Barcelona

Orașul lui Antonio Gaudí

Barcelona este al doilea oraș ca mărime din Spania, după Madrid și al zecelea din Uniunea Europeană. Este, de departe, cel mai vizitat oraș din Spania, cu peste 12 milioane de turiști și 35 de milioane de nopți petrecute în 2023, majoritatea (80,8%) fiind vizitatori străini. Istoria lui se întinde pe o perioadă de peste patru milenii, de la sfârșitul neoliticului, când au fost descoperite primele vestigii în zona orașului, până în prezent. Populația sa a fost formată de-a lungul timpului din triburi iberice, romani, evrei, vizigoți, musulmani și creștini. Una dintre legendele legate de originea Barcelonei face referire la o presupusă întemeiere a orașului de către generalul cartaginez Hamilcar Barca, după ce a cucerit enclava iberică în urma debarcării sale în Iberia. O altă versiune atribuie întemeierea fiului său, Hannibal, care ar fi ocupat teritoriul în timpul celui de-al Doilea Război Punic, în înaintarea sa

spre Pirinei. Totuși, nu există dovezi documentare. Alte explicații pentru numele orașului includ perioada feniciană, o teorie sprijinită de inscripția în scriere iberică Barkeno (scrisă „barkeno”) găsită pe o monedă.

Există, de asemenea, o legendă care oferă o explicație mitologică pentru numele orașului. Conform acesteia, Heracle s-a alăturat argonauților după ce a finalizat cea de-a patra muncă a sa, pentru a-i ajuta să găsească Lâna de Aur. Când expediția a trecut pe lângă actuala coastă catalană, o furtună a împrăștiat navele grupului. După furtună, cea de-a noua navă lipsea. Hercule a căutat-o și, în cele din urmă, a găsit resturile epavei numite Barca Nona (a noua navă) lângă actualul Montjuïc. Echipajul, impresionat de ospitalitatea locului, a decis să fondeze un oraș cu ajutorul lui Hermes (zeul comerțului și al artelor), pe care l-au numit Barcanona.

Orașul, cunoscut ca „orașul comital”, a fost mereu un promotor al artei și culturii, acestea fiind trăsături definitorii ale identității sale. Colecția de artă publică a orașului este vastă, deși majoritatea monumentelor și sculpturilor din spațiile publice datează din secolul al XIX-lea. Sagrada Família, Parcul Güell, Casa Batlló și Casa Milà sunt patru dintre cele mai faimoase și uimitoare construcții ale marelui architect catalan Antonio Gaudí, care nu trebuie ocolite în nicio vizită, oricât de scurtă, în Barcelona.

Sagrada Família, a cărei construcție a început în 1882, este astăzi una dintre emblemele Barcelonei, cunoscută în întreaga lume și vizitată de milioane de oameni. Partea construită de Antoni Gaudí a fost declarată Patrimoniu Mondial UNESCO în 2005. Consiliul de Construcții speră să termine lucrările în 2026, marcând centenarul morții lui Gaudí. Monumentul îi este dedicat lui Iisus Hristos și părinților săi pământești, Iosif și Maria, care alcătuiesc modelul ideal al familiei creștine – de unde și numele. Gaudí considera bisericile drept cele mai reprezentative clădiri ale unui popor și, prin urmare, s-a hotărât să creeze o sinteză spațială și figurativă a imaginației lui



Sagrada Família



simbolice, scrie arhitecta Maria Antonietta Crippa în volumul „Antonio Gaudí. De la natură la arhitectură”, apărut la Tachen. A fost cel mai complex și unic proiect pe care Gaudí l-a realizat de-a lungul carierei sale profesionale, căruia i-a dedicat 43 de ani din viață. Cele 18 turnuri sunt dedicate unor figuri biblice importante, iar acest lucru se reflectă în dimensiunea lor: 12 dintre ele reprezintă apostolii, 4 evangheliștii, unul pe Fecioara Maria și cel mai înalt dintre ele îl reprezintă pe Iisus Hristos, care va fi în vârful unei cruci, ajungând la o înălțime de 172 de metri. Gaudí s-a inspirat constant dintr-un simbolism bogat și atent gândit, bine ancorat în tradiția catolică medievală. Era un bun cunoscător al riturilor și simbolurilor liturghiei catolice, dar natura i-a rămas sursă majoră de inspirație.

În 1900, Eusebi Güell i-a cerut lui Gaudí să facă un plan general pentru un oraș-grădină construit pe aria de 15 hectare deținută de el pe o parte a dealului Muntanya Pelada, dar ideea lor nu a convins burghezia barceloneză. Cu toate acestea **Parcul Güell** a fost realizat și în 1923, fiul lui Güell a donat locul consiliului municipal al Barcelonei, care l-a transformat în parc public. Cărrile din parc sunt organizate în jurul a două alei principale, care încep de la intrare. Există aproximativ 30 de kilometri de alei în parc. Trei poduri sunt poziționate la intervale regulate de-a lungul secțiunilor de viaduct, protejând drumurile pietonale de dedesubt.



Casa Batlló, singura operă 100% modernistă a lui Gaudí, este o lucrare inspirată din Marea Mediterană. În acest caz, Gaudí a reformat complet clădirea. A lărgit subsolul, a adăugat un al cincilea etaj pentru reședința servitorilor și a renovat complet etajul principal unde locuia familia Batlló. Mozaicul pereților exterior a fost supervizat personal de Gaudí și a implicat folosirea a 200 de discuri de ceramică de trei dimensiuni și grosimi diferite. Culoarea predominantă este un albastru-verde strălucitor, a cărui nuanță se schimbă de-a lungul zilei. Apartamentul familiei Batlló de la etajul principal conține camere de diferite mărimi, cu pereți și tavane ondulate.

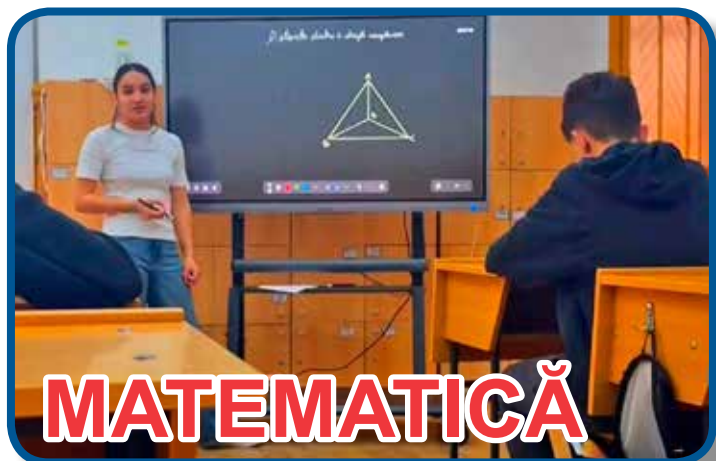
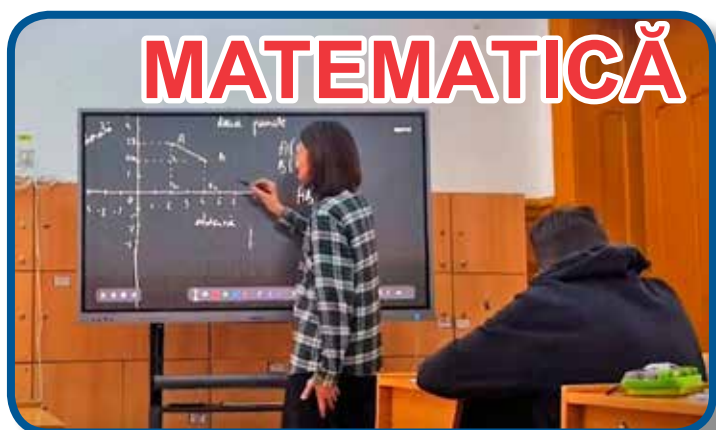


Casa Milà, cunoscută popular sub numele de „La Pedrera” (în catalană „carieră de piatră”) este ultima lucrare civilă a lui Antonio Gaudí, pe care a început-o în 1906 și a terminat-o în 1912. Porecla sa, „La Pedrera”, se referă la aspectul său exterior, unde piatra a fost folosită ca material cheie pentru proiectarea fațadei și a balcoanelor. Linia ușor ondulată a profilului superior al fațadei este întreruptă în mai multe puncte de sculpturi minuscule în formă de boboci de trandafir, așezate alături de texte latinești în relief, care se pot citi din anumite locuri de pe stradă. Fierul forjat al balcoanelor are forma unor motive abstracte vegetale, caracterizate prin frunze ondulate. Mânerele din bronz ale ușilor corespund perfect mișcărilor mâinilor.

Întregul oraș poartă amprenta marelui architect Antonio Gaudí iar, experiența culturală este una remarcabilă.









PROIECT ERASMUS INFORMAȚII PRINCIPALE

ERASMUS+ Cod acreditare: 2021-1-RO01-KA120-SCH-000042406

Revista este actiune de diseminare pentru

Proiect Nr. 2023-1-RO01-KA121-SCH-000113799

Activități derulate

- Mobilitate pentru 15 elevi și 2 profesori pentru Job Shadowing în Granada, Spania, în cadrul școlii Juan XXIII Cartuja
- Curs formare pentru 6 profesori - Gifted students extraordinary teaching

Mai multe detalii pe platforma <https://erasmus.centrulexcelenta.com/>, realizată pentru încărcarea activităților desfășurate atât în cadrul mobilităților, cât și a activităților de diseminare și de co-teaching.



CENTRUL
JUDEȚEAN
DE
EXCELENȚĂ
PRAHOVA

CENTRUL JUDEȚEAN DE EXCELENȚĂ PRAHOVA

Ploiesti, Str. Mărășești nr. 239

www.centrulexcelenta.com/erasmus-2022-2027

email: secretariat@centrulexcelenta.com

ISSN 3061-323X
ISSN-L 3061-323X

